

• วันที่ ๑ ธันวาคม ปีที่ ๓ กันยายน ๙๙

สารคดีการเมือง-พิเศษ

ประชาธิปไตยที่...

โดย... เรือน วัชรินทร์

บทวิจารณ์การเมืองประจำ

“สราญ”

เรื่องประจำฉบับนี้... ของ

สกล ภูม:โรหิต

“เรียมแขง”

เนตร เขม:โยธิน

ตลอดฉบับนี้... การเมือง...

ข้าใช้เจ้าไปตาย.ตายเพื่อเกิด! ตายเพื่อชาติเกิด!!

บุณพิชิต เรณูรงค์
(สุรสีห์บธิ
ลัทธพจน์)

ได้รบคำสั่ง
จากเจ้าตากขี้
ขะปฏิปัตติอย่าง
ในขณะ.....

แม่ขนิษฐา บัณฑิตรับ

ประเมธรรพยนตร์ • ลีนา เกราะสูงมูตร
เล่นเหตุการณ์นี้ ในภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ยิ่งใหญ่ สิริธรรมชาติ

ลัทธพจน์ อินทรมาลย์ • ประม ขุศลระฆัง
ขาลี อินทรวิจิตร • สุรสีห์บธิ (เสวตขาลี) ร่วมแสดง

ม.จ. ศุภวรรณดิษฐ์ ดิษฐ์กุล

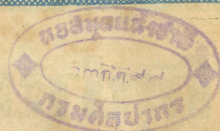
กำกับการเสวต

ศาลาเฉลิมไทย

TEL. 271-2824

3. ไท-สัปดาห์

จัดทำโดยตน:บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไท-รายวัน เป็นพิเศษประจำวันจันทร์

“...ข้าราชการควรจะเข้ายุ่งกับการเมืองได้เพื่ออะไร...?” แต่ต่ออีกหลายประโยคในคำปราศรัยของนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ต่อหน้าประชาชน ในคราวที่เดินทางไปเปิดสาขาพรรคเสรีมนังคศิลา จังหวัดระบุรี ฟังๆ ดูแล้วขบขังพอให้สำหรับข้าราชการซึ่งไม่คิดว่าตนเป็นข้าราชการอะไร? ข้าราชการประจำ, หรือข้าราชการการเมืองกันแน่,

ข้าราชการทั้งหลายที่ได้ฟังคำกล่าวประโยคนั้น บรรดาที่เป็นปัญญาชนย่อมระลึกนึกถึงได้ว่า เมื่อตะกอนไหนใครคนหนึ่งหรือว่าใครคนหนึ่งนั้นแหละ ถ้าขับกล่าวโง่งมออกมาก็คือข้าราชการกระทรวงมหาดไทยในปัจจุบันประชาชนของตนเองอย่างเด็กชาคว่า ห้ามมิให้ข้าราชการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง แต่เดี๋ยวนี้กลายเป็น “ควรจะเข้ายุ่ง” แทน “อย่าเข้าไปยุ่ง”

เวลาผ่านไปไม่ช้า ความเจริญวิวัฒนาการก็ขยายตัวของมันออกไปตามวาระความสับสนอลหม่านแห่งซึ่งเกิดขึ้นในวงการเมืองก็เจริญเติบโตแผ่ไพศาลกว้างขวางออกไปด้วยคำว่า “การเมือง” ซึ่งเคยเป็นคำศัพท์ที่ถือกันว่ามีความการลงมาในทางต่ำ กลายเป็น “ศัพท์ตลาด” ใครพูดถึง “การเมือง” เลยก็น่าให้หมายความว่า “การแย่งชิง” หรือถ้าจะพูดถึง “การแย่งชิง” ก็ให้ถึง “การเมือง” นั่นก็เลยก็เคย.

“ข้าราชการควรยุ่งกับการเมืองได้” โยคำกล่าวของท่านนายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ อาจจะทำให้ข้าราชการรู้สึกกระตือรือร้นที่จะไปยุ่งกับการเมือง “โกล” เข้าไปเล่นการเมือง หรือยอมให้ถูกเข้าไปเล่นถึกการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเมืองในคณะพรรคเสรีมนังคศิลาซึ่งท่านนายพลตำรวจเอกนั้นเป็นเลขาธิการพรรคซึ่งหมายมั่นปั้นมืออย่างแน่วแน่ไว้ว่าจะให้เป็นผู้รัฐบาล ถึงพลเอกนั่น.

ถ้าพรรคเสรีมนังคศิลาได้เป็นรัฐบาลจริง ๆ แล้ว ละก็ไม่ใช่ไร.

แต่ถ้าไม่ได้เป็นรัฐบาลละ... ข้าราชการที่ “ควรยุ่งกับการเมือง” จะทำอย่างไร?

เราว่ามันก็ยากกว่า คือก่อนที่เราก็คงสนใจเข้าไปยุ่งกับการเมืองจริงๆ ชาติเห็นชอบไปกับผู้มีฐานะเป็นรัฐบาล ซึ่งยังไม่ถึงก็ยังไม่เป็นไปตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญนั้น เราจะต้องนำให้ท่านที่

จะ “ยุ่งการเมือง” นั้น มา “ยุ่ง” ต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ไท-สัปดาห์” เสียก่อนก็ดีกว่า เพราะเราได้อ่านแล้วก็เห็นว่าการเมืองที่เรากำลังให้อ่าน อย่างกว้างขวางโดยไม่มี พรรคการเมืองฝ่ายไหน หรืออีกพรรคไหน สนับสนุนอำนาจใดกลดออกไป ไม่ว่าใครจะเป็น รัฐบาล หรือ ใครไม่ใช่เป็นรัฐบาลเพราะวิธีการที่ทำการของเราไม่ใช่ “การเมืองเพื่อพรรค” แต่เป็น

“การเมืองเพื่อประชาชน”

คือท่านผู้อ่านนั่นเอง.

เผ่า ศรียานนท์
เจ้าตัวบริหารการเมืองสมัยใหม่
ท่านผู้สนใจ “ไท-สัปดาห์” ทุกวันก็ควรจะพูดได้โดยที่เดียวว่า พุทธยา “ไท-สัปดาห์” นั้น ก็คือรับพลิกหน้า ๕ ก่อนหน้าอันนี้ไปเลยความเข้มแข็งและเข้มแข็งของหน้า ๕ ได้กลายเป็นสิ่งที่กล่าวขวัญกันอยู่ในหมู่ประชาชนคนอ่าน ทุกคนกล่าวขวัญกันอย่างยกย่องถึงวิธีเขียนบทวิจารณ์การเมืองอันละเอียดอ่อนนี้ซึ่งเห็นจริง คือแก่นแท้ของการเมืองเมืองไทย และ การเมืองทั่วโลก ไม่มีการบังคับอำนาจตบป้องหลังข้อข้อเท็จจริงต่างๆ เท่าที่ผู้เขียนบทวิจารณ์นั้นพึงจะเขียน, หน้า ๕ ได้กลายเป็นบทบริหารประจำสัปดาห์ของนักการเมืองทั่วไป ทุกพรรคทุกพวกไม่ว่าฝ่ายไหน.

ผู้เขียนหน้า ๕ นี้อือ “สรวกย์” แต่ตัวหน้า ๕ ไม่ใช่ของ “สรวกย์” หากเป็นของประชาชนหรือ “สรวกย์” เขียนเพื่อประชาชนตามแนวการจัดทำของ “ไท-สัปดาห์” ดังนั้นหน้า ๕ ซึ่งท่านได้อ่านมาแล้วและจะได้อ่านต่อไปอีกนั้นจึงเป็นของท่านด้วย.

เอาละ! เดียวนี้เรากำลังจะบอกท่านว่า “ไท-สัปดาห์” กำลังขยายตัวต่อไปอีกอย่างหนักแน่นด้วยข้อคิดข้อเขียนของนักเขียนมือเขียนและนักวาดภาพการเมืองเมื่อหน้า ๑ ออกไปไว้อ่านหวนนึกอีกสักนิด! △

ไทยกลไกโดนทักกัน ก็ให้มันเอา
สิ่งยกเลิกกันก็มันเสีย และสั่งให้
ออกโดนทักกันให้ใหม่ก็ด้วยความ
ธรรม

อีกจากที่กันมาย่อยาง พลุวายต่อ
ไปยังใครความกระเทือนอย่างแรง ก็
คือที่กันในจังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะที่
กันในความ ครอบครองของ หลวงสิทธิ
เทพการ ส่วนจังหวัดอื่น ๆ อีกหลาย
จังหวัดก็ถูกประกาศ ใช้พระ ราชกฤษฎีกา
พลอยพลอยกันไปด้วย แต่ราย
ต่าง ๆ เหล่านี้ นอกเหนือไปจากความ
มุ่งหมายที่จะกล่าว เราจึงไม่พูดถึง
ปรากฏว่า เมื่อคณะ กรรมการชุดที่
กัน อันเป็นปรีชาเห็นของหลวงสกล
ครุฑนั้น ได้พิพากษาให้ยกเลิกโดน
ทักกันของหลวงสกล ธรรมเสน และ
ของบุคคลอื่น ๆ ภาวะ ทั้งได้มีการประ
กาศพอแก่โดนทักให้แก่เจ้าของรายใหม่

ในทำนองนี้รัฐบาลเสร็จกันไปแล้ว เรื่อง
ของเรื่องก็เป็นอย่างนี้ ความเกลียดชัง
พายุใหญ่ ใคร ๆ ก็มีความเกลียดชัง
อย่างแรงไปหมดเหมือนกันจนออก
พิมพ์ออกลายออกกันนั้นพายุ ๆ ไร
ได้ถูกเปลี่ยนมือภายใน เวลาอันรวดเร็ว
เจ้าอำนาจกฎหมายลงมือไม่เห็นทางว่า
ระบิวิธการอันใดที่กันระ โทมนัดกัน
มาถึง

แต่แล้วเจ้าของที่ดินรายหนึ่งได้มาหลาย
ร้อยแปลงที่ถูกกรมการปกครองโดนทัก ให้
เอาไปตั้งอยู่ที่อื่น ๆ ในศาล เจ้าที่ดิน
รายนี้ คือ นายจัน ชวกร เศรษฐีรายใหญ่
เหมือนเช่นกับที่อื่น ๆ ออกมา ขอให้ถอน
ไว้ที่จำนวน ๑๒ ไร่ เป็นรายเงิน ๑๒๕ บาท
จากนี้ไปไม่มาเอาใบ รวบรวม จึงเอาเป็นราย

ใบแรก ขอให้เป็นที่ตั้งแถว
โททักของที่ดินซึ่งรายนี้ ทั้งไม่
เกี่ยวข้องการฟ้องกรมสิทธิ ในที่นี้โดย
ตรง การพิพากษารายนี้ นางลง
พิชองว่า นายไปอยู่ที่ ๑๕ ไร่ทำนา
อีกกว่าสามไร่เงิน ๑๒๕ บาท เมื่อ
ตั้งแถวชำระหนี้แล้ว นายไปไม่ยอม
ชำระหนี้ โดยอ้างว่าที่ดิน ๑๕ ไร่
ของกัน และอ้างว่านางลงพิชอง
ของกันเป็นเจ้าของที่ดิน โดยผลของ
การพิพากษานามพระราชบัญญัติ ส่า

“เราจะไม่มากแล้ว!”

รวการออกโดนทักกันเสียแล้ว คณะ
กรรมการสำรวจโดนทักกันได้เปิดตอน
โดนทักแล้วออกโดนทักใหม่ให้แก่
นายไปเอง เพราะฉะนั้น นางลงข้าง
ไม่มาเอาของ สัญญาเช่าหมอสกลไป
เช่นเดียวกัน

โททักและจำเลยซึ่งเคยกันตั้งแต่
ศาลชั้นต้นจนถึงศาลฎีกา จำเลยชนะ
ในศาลชั้นต้น แต่โททักชนะในชั้น
ศาลอุทธรณ์ และฎีกา คำพิพากษา
ในศาลชั้นต้นถือว่าแพ้การเป็นเจ้า
ของกรรมสิทธิ์ในที่กันเป็นผลขาด คือ
เมื่อ พระราชบัญญัติสำรวจโดนทักกัน
ประกาศใช้ในวันถัดจากงานยกยาใน
ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๔๘๖ จึงถือว่าจำเลย
เข้าที่นาของโททักจนถึงวันที่ ๑๑ สิง
หาคม เมื่อตั้งแถวชำระหนี้แล้ววันที่ ๕
สิงหาคม จึงถือว่าเข้าเป็นกร่างค่า
เข้าเพียง ๖ วันเงินเงิน ๑๒ บาท (ขอ
ให้สังเกตด้วยว่า สัญญาเช่ากระทำ
ก่อนวันประกาศใช้ พ.ร.บ. เพียง ๖ วัน
เท่านั้นเอง อันนี้แสดงว่าโททัก
ครอบครอง)

ในชั้นอุทธรณ์ โททักชนะ ในชั้น

ฎีกา โททักชนะอีก ศาลอุทธรณ์
ได้พิพากษา เอากฎหมายรัฐธรรมนูญ
หมวด ๑๖ ว่าด้วยพระมหากษัตริย์ มาตรา
๕ และหมวด ๖ ว่าด้วยศาลมาตรา ๑๐๑
เข้ามาพิจารณา ประกอบในที่กันด้วย
มาตรา ๖๖ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์
ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาลได้
ดังขึ้นตามกฎหมาย” มาตรา ๑๐๑
บัญญัติว่า “การตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อ
พิจารณาพิพากษา คดีใดคดีหนึ่ง
หรือที่มิชอบ ฐานใดฐานหนึ่งโดย
เฉพาะ แทนศาลธรรมดาที่มีอยู่
ตามกฎหมาย สำหรับพิจารณา
พิพากษาคดีนั้น จะกระทำมิได้”
ศาลอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า ตามพระ
ราชบัญญัติสำรวจโดนทักกันนั้น คณะ
กรรมการ ที่มีอำนาจแต่เพียงให้ยกเลิก
ในกรณีที่ว่ารัฐพิพากษกัน อันเนื่อง
การซึ่งขาดข้อพิพาทเท่านั้น ที่กันราย
นี้เข้าที่กันซึ่ง ออกโดนทัก โดยคำพิพาก
ษาของศาล คณะกรรมการจึงไม่มี
อำนาจจะยกเลิกโดนทักกัน โดยคำ
พิพากษาของศาลได้

ศาลฎีกาวันถัดมา พระราชบัญญัติ

ยุติสำรวจโดนทักกัน ไม่มีอำนาจที่จะ
ยกเลิก โดนทักออกโดยคำ
พิพากษาของศาลได้ ตามความในมาตรา
๕ ของ พ.ร.บ. นี้บัญญัติว่า ถ้าการ
ออกโดนทักกันรายใด มิได้เป็นไปโดย
ความชอบธรรมและคณะกรรมการสำ
รวจเห็นว่า สมควรระงับการออก
โดนทักกัน ซึ่งกระทำโดยมิชอบธรรม
นั้นเสียก็ได้ แต่โดนทักกันรายใด
ออกโดยคำพิพากษาของศาล ซึ่งเป็น
ที่ประสิทธิประสาท ความชอบธรรมแก่
ประชาชนอยู่แล้ว ราชการทำไปโดย
ความไม่ชอบธรรมอย่างไรก็ได้ มิฉะนั้น
ความการระงับนั้น มาฟังระงับว่า
กันไม่สิ้นสุด ศาลฎีกาได้พิพากษา
คำสั่งและการตั้งของสำนักงานกร
ที่เกี่ยวข้องกับการออก พ.ร.บ. สำรวจออก
โดนทักกัน ซึ่งพิพากษาประกอบกันด้วย
การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสำ
รวจออกโดนทักกัน เป็นการฝ่าฝืน
ยวิธการ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ศาลพิพาก
ษาอย่างใดลงไป ถ้าหากให้คณะกรรมการ
การยกเลิกเสีย ได้ก็เท่ากับเป็นการ
ตั้งขึ้นใหม่ขึ้นเอง โดยเหตุนี้ศาลฎีกา

จึงเห็นว่า คณะกรรมการไม่มีอำนาจยกเลิกโดนกันซึ่งออกโดยคำพิพากษาของศาลได้.

เขื่อนว่าโลกทัศน์ บัญชีทางมีอยู่ว่าโดนกันซึ่งคณะกรรมการสำรวจเกิดออกไปเขียนมานานทั้งมีสภาพเป็นอย่างไร ใครควรจะเป็นอย่างกันแน่

โดยเฉพาะกัน ทั้งก็กล่าวแล้วว่า โลกทัศน์ของชาวเราเข้ามา จำเลยต่อสู้ว่านี่เป็นของเขาเองโดยผลของ พ.ร.บ. สวรรค์ออกโดน แต่ศาลวินิจฉัยว่า คณะกรรมการสำรวจไม่มีอำนาจเพิกถอน โดนที่ออกโดยคำพิพากษาของศาลได้เมื่อเขียนกันแล้วฐานะของโลกทัศน์ในที่นี้ควรจะเป็นอย่างไร ควรจะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์กันหรือไม่ แต่โดนซึ่งคณะกรรมการตัดสินไม่ได้มีข้อกล่าวเลยเป็นเจ้าของเสียแล้ว จึงสงสัยว่าในทางปฏิบัติทางโลกทัศน์จะต้องฟ้องบังคับให้เปลี่ยนชื่อในโดนอีกหรืออย่างไร

ในที่นี้ ควรแยกกันแต่คิดว่า โดนที่โอนไปนั้น เป็นโดนที่โอนโดยคำพิพากษาของศาลอย่างหนึ่ง และ

เป็นโดนที่โอนทางหอทะเบียนที่ดินหรือถ้าออกอย่างหนึ่ง รายหลังนี้ไม่มีอยู่ถ้ากรรมการสำรวจโดนกันไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ที่ระงับโอนได้ เพราะฉะนั้น บัญชีทางมีอยู่ต่อไปคือ

โดนที่คิดที่ออกโดยคำพิพากษาของศาลนั้น ถ้าก็ควรวางกฎเพิกถอนโดยคณะกรรมการ น่าจะตั้งโดยนักค้นไปยังเจ้าของเก่าอีกโดยนับแต่คำพิพากษาของศาลเช่นว่านทั้งหมด เราไม่ทราบว่าการที่นายบ่อพลัด หรือในท้องถิ่น ฐานะเป็นต้นประเภทที่โดนออกโดยคำพิพากษาของศาลดังกล่าว ถ้าหากมีมากมาย ก็แสดงว่าคณะกรรมการสำรวจ โดนที่กัน กระทำไปอย่างหยาบคายมาก ที่ทำให้ต้องมีการฟ้องร้องกัน ซึ่งนักเขียนคดีอย่างเท่านั้น ยังมีก่อน ๆ กันก็ออกสลับกันไปโดยไม่ทราบได้ ถ้ามีรายเกี่ยวกับข้อยังชี้ว่าถ้ามีมากมายแล้ว เห็นควรจะ คงให้คณะกรรมการสำรวจ รับผิดชอบเสียอย่างจริงจังสมควร ไม่เช่นนั้นละเมิดกันไว้ของขอหรืออุทธรณ์เข้าไป.

V. 2.

วิชาของเขา

สงครามเย็นจีนแดงอเมริกา
เป็ดฉากันใหม่อีก.

สงครามเย็นระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนแดงเริ่มร้อนระอุขึ้นมากแล้ว ในขณะที่ยังโลกกำลังทำนุทาบทกันอยู่ว่า การตีพิพาทคลองสุเอซจะเป็นชนวนให้เกิดการสู้รบระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส กับอียิปต์ทางด้านตะวันออกกลางหรือไม่ ชะนวนรายใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีขึ้นเลย เครื่องบินตรวจการณ์ของกองทัพอากาศของสหรัฐอเมริกาที่ตรวจทางภาคใต้ของญี่ปุ่น เมื่อตอนต้นของวันที่ ๒๒ สิงหาคม เพื่อทำการฝึกความปรักคองอย่างที่เคยปฏิบัติมาพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ทหารอเมริกัน ๑๖ นายด้วย เป็นฝ่ายทหาร ๔ และพลทหารอีก ๑๒ นาย.

หลังจากนั้น คือมาถาวรสอง

ไฮ-สปีดเฮลิคอปเตอร์

ชั่วโมงครึ่ง เครื่องบินตรวจการณ์ เครื่องบินที่มีผลลัพท์ทางกำลังขึ้นและบินของจีนราว ๓๒ ไมล์ และอยู่ห่างจากเกาะไต้หวันไปทางเหนือ ประมาณ ๑๖๐ ไมล์ ซึ่งอาจฉวยบริเวณนั้นขึ้นเหนือลงล่าง เป็นทะเลหลวง ที่เครื่องบิน เรือดำน้ำและเรือขีปนาวุธ ทุกละอย่างมีสิทธิ์ที่จะใช้สอยได้ไปมาได้อย่างเสรี แต่ในขณะที่ยังมีเครื่องบินอยู่ในที่ปรากฏว่ามีเครื่องบิน "ลัดขี" เครื่องหนึ่งซึ่งเข้าโจมตีทางกลางความมั่นคงของเครื่องบินตรวจการณ์ของอเมริกา เครื่องบินตรวจการณ์ของอเมริกาที่ตรวจการณ์ทางภาคใต้ของญี่ปุ่น จึงไม่มีเวลาที่จะยิงกันตัวใด ทั้ง ๆ ที่คิดขยับกลังสามารถขยับกับกัน ในที่ที่ตกแก่เครื่องบินทางฐานทัพอเมริกันทั้งที่ญี่ปุ่นและไต้หวัน ก็ได้รับรายงานข่าวทางวิทยุว่า เครื่องบินตรวจการณ์ของเครื่องบินที่ ๒๕ นาฬิกา ไม่ทราบว่ามีเครื่องบินที่เข้ามาโจมตีในเครื่องบินของไต้หวัน รายงานที่กล่าวไว้ของไต้หวันเอง เพราะว่ามีเครื่องบินที่ส่งจากเครื่องบินที่ถูกทำลายโดยกระสุนปืน จึงทำให้สันนิษฐานกันว่าเครื่องบินอเมริกาหรือเครื่องบิน กองกำลังอย่างกลางกลางทะเลอย่างไม่มีข้อสงสัย.

ในวันที่ที่ทราบข่าวร้ายนี้ พลเรือตรีจ้าว อิงเกอร์ฮอลล์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ ๖ ประจําอยู่ที่เกาะไต้หวันก็คำสั่งเกณฑ์เครื่องบิน และเครื่องบินออกไปยังสถานที่เกิดเหตุ เพื่อกำหนดหากราวเครื่องบิน และเจ้าหน้าที่ประจำเครื่องบิน ที่อาจจะรอดตายเป็นการค้นในคืนวันนั้นเอง เพื่อยืนยันให้โลกไปในคำมือของคอมมิวนิสต์ โดยร่วมมือกับกำลังฐานทัพเรือจากญี่ปุ่นด้วย. ในขณะเดียวกัน, อิงเกอร์ฮอลล์ ก็รีบประชุมนายทหารชั้นผู้ใหญ่ร่วม ๓๐ นาย หาก

"พลังแห่งเอเชียที่แน่นแฟ้นทุกขณะ"

135

บทบาทการเมือง

ภายในประเทศ

รัฐมนตรีลอย เมาความยินดีด้วยความจริงใจที่ชาติจะพ้นบ้านเหงาให้

แก่ ม.ล. ชูชาติ ถ้าดู อธิบดีกรมชลประทานด้วยประการใด ๆ เพราะเป็น คนที่ของชาติจริง ๆ แต่เราเสียที่อำเภอหนึ่ง ม.ล. ชูชาติก็พร้อมนั้นกลาย เป็นตำแหน่งรัฐมนตรีไป ซึ่งคนไทยในสายคาต่อเห็นเห็นแก่ได้ บ่อม ชื่นชมยินดี แต่ในสายคาเราที่เป็นศิษย์ประชาธิปไตยและอัสสัมชัญ กกลยเห็นเห็นว่า ที่ ม.ล. ชูชาติเป็นรัฐมนตรีนั้นเป็นทุกขกาล อาจจะมี ภัยคุกคามและผลในทางเพิ่มเกียรติ ให้แก่ชีวิตระบอบ ม.ล. ชูชาติเหมือนกัน เราไม่เถียง แต่จะเป็นผลร้ายแก่ชาติบ้านเมืองในอนาคต ด้วยว่า รัฐสภาประชาธิปไตยบ่อมเป็นอนิจจัง ที่อยู่ไม่นานก็มีก็ เพราะมีอายุจำกัด อยู่อยู่ ฝรั่งเศษอยู่ได้ ๒๔ ชั่วโมงก็ มี รัฐสภาไทยเราก็มียายุสั้นเพียง ๑๘ วันก็มี ดังนั้นการเป็นรัฐมนตรีจึงไม่มีความสำคัญอะไรนอกจาก ชื่น ๆ ลง ๆ ตามพรรคพวกของพวก แต่ตำแหน่งประจำสำคัญมาก ไทย เฉพาะอย่างคืออธิบดีกรมชลประทานหรืออธิบดีกรมการที่ดินก็ ทั้งยัง ทำเนียบงานของกรมนี้ ๆ ให้เจริญทันสมัยหรือความต้องการของประชาชนพลเมืองทั้งบ้านเมืองใช้คนประจำทำที่อำเภอในหน้าที่และการงานโดย เฉพาะอย่างงานชลประทานที่อาศัยโครงการนานเข้าก็ต้องใช้อธิบดีที่มีความสามารถชดเชยที่เห็นเพียงต่อหน้าที่เช่น ม.ล. ชูชาติ ถ้ารัฐบาล ท่านยอมพลีตนลงสมัครมาอยู่ได้อีก ๒๐ ปี ก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าอัยยชัย รัฐบาลของท่านสิ้นสุดลงโดยฉันทพินินในโน้นหรือที่อื่นหน้า รัฐบาล ก็มักจะเกิดขึ้น และถ้ายิ่งมีรัฐบาลใหม่เกิดขึ้นก็วิดิโดยประหลาดครก ที่ระบอบประชาธิปไตยอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา, อังกฤษ, ฝรั่งเศส และออสเตรเลีย ก็จะไม่ยอมให้บุคคลมีตำแหน่งประจำมาดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรี หรืออื่นนั้นที่ **"รัฐมนตรีจะเป็นข้าราชการประจำได้"** ตามความในมาตรา ๑๔๒ แห่งรัฐธรรมนูญไทยปี ๒๔๘๒ ที่ถูกลบยกเลิกไปก่อนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ม.ล. ชูชาติก็ต้องออกจาก ตำแหน่งรัฐมนตรีไป.

ม.ล. ชูชาติ มีอายุอยู่ในป็นวัยกลางคน ยังจะเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง อีกไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี ถ้าได้ดำรงเมืองชลประทานเมืองเป็นระยะ ก็อาจอยู่ในตำแหน่ง อธิบดีกรมชลประทานต่อไปได้ แต่ ม.ล. ชูชาติ ที่เป็นผู้ถูกบังคับให้รับราชการ เล็ดลอย ออกจากใจเข้ามาสู่รัฐบาลใหม่จึงเกิดเรื่องขึ้นที่มันไม่เป็นที่รัฐมนตรีด้วย อาจจะเป็นผลเสียต่อชาติบ้านเมืองประการใด ๆ ชาติก็จะต้องเสียคนที่ไปนั้นนั้น เพื่อจะลดความ ศรัทธาของประชาชนต่อ พลบุ ที่ไปบ้านหนึ่ง ม.ล. ชูชาติ ในทางที่ไม่ถูกต้องก็ระบอบประชาธิปไตยของระบอบนี้.

ขณะเป็นประชาชนพลเมืองเป็นนักน้อยแล้ว รัฐบาลปัจจุบัน นี้ไม่ทำเนียบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยก็ เอาตำแหน่งการเมืองมาอยู่ย่นย่นตำแหน่งประจำ แต่คนที่ได้รับตำแหน่งเหล่านั้น เราไม่ ใยดี เราเข้ามาในแผ่นดินไทยหรือไม่ ก็ไม่ทำให้แผ่นดินไทยดีขึ้นหรือ ค้างง และอีกประการหนึ่งก็คิดเป็นการเสียแล้ว ซึ่งท่านนายก รัฐมนตรีกล่าวไว้ว่า ถ้าให้ไทยอาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญ แล้วรัฐธรรมนูญ

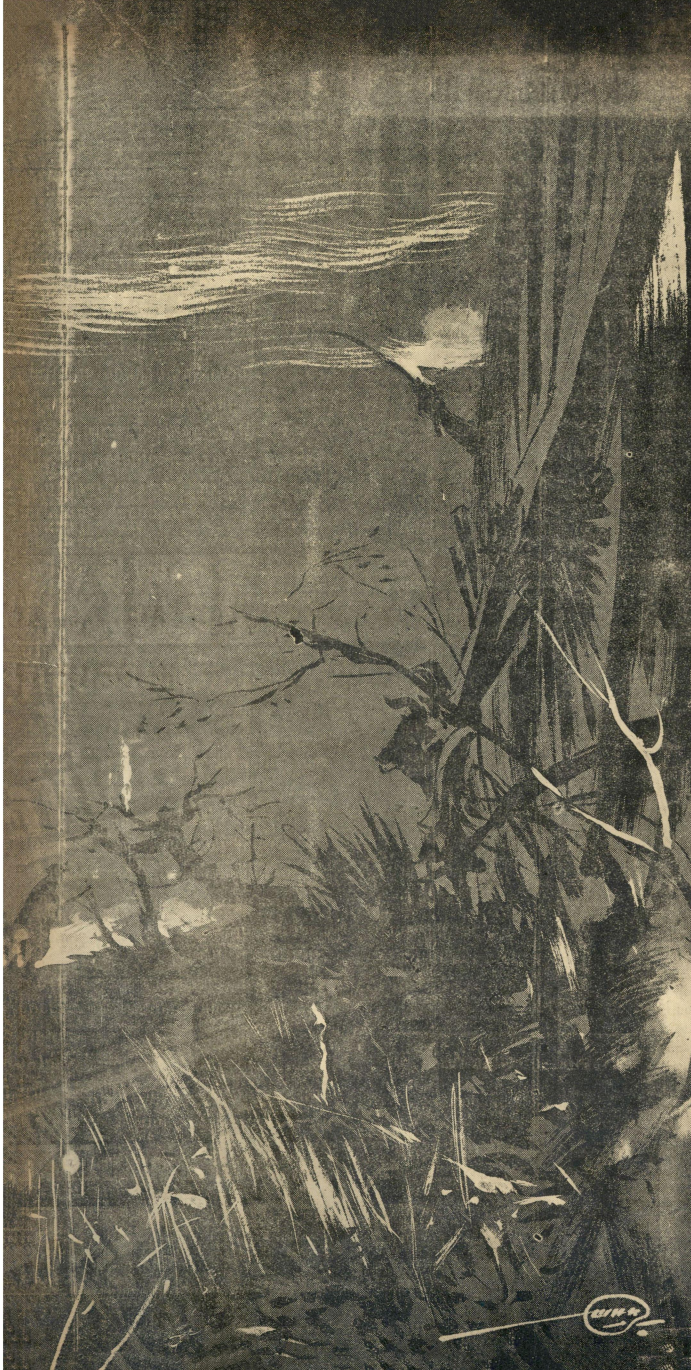
"ตราทับ"

ก็ย่อมไม่มีวิรุติ คากล เปลี่ยนเมื่อหนึ่งเมื่อใดก็ให้เหมือนนักที่เปลี่ยนแปลงมาแล้วหลายครั้ง ถ้าผู้เปลี่ยนแปลงเลิกรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ นำเอา ธรรมนูญฉบับใหม่ ให้ตำแหน่งการเมือง มาไว้ตำแหน่งประจำก็ดลยมาใช้แล้ว ม.ล. ชูชาติ ก็ต้องออกไปจากตำแหน่งรัฐมนตรี และนำออกจาก ตำแหน่งอธิบดีกรมชลประทานไปด้วย ตามมาตราของสภาชน ที่ว่าเกี่ยวกับ เมื่ออื่นแล้วชาติไทยต้องเสียคนไปคนหนึ่ง ฝรั่งอยู่ก็มีผู้กล่าวว่ากรุงศรีอยุธยาไม่สิ้นคนดี และสิ่งทั้งหลายในโลกย่อมมีของ มีคนคนใดเสมอไป แต่ไปรอคนดีแล้วเวลาที่แทนกันให้เสีย ไม่ใช้ก็ เสมอไป แทนกันจนชาติหวั่นระหรือจะลาไปก็มี ก็ต้องอย่างชาติต่าง ๆ ที่เคยเป็นมหาอำนาจมาแล้ว หลายชาติที่เคยยิ่งใหญ่ก็กลายเป็นชาติ เล็กไปก็มี เราจึงไม่แน่ใจว่าที่ ม.ล. ชูชาติ เป็นรัฐมนตรีนั้นเพราะที่ก็ หรือเพราะหัวใจ.

พรรคมนักศิลปินข้าราชการ มีเสียงเล็ดลือในทางไม่เป็นมงคล

แก่พรรคมนักศิลปิน ว่าข้าราชการถูกยิงยักทั้งโดยทางตรงและทาง อ้อมให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง หนึ่ง เป็นเหตุให้ท่าน จอมพล ปิยลนัยกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคมนักศิลปินได้ยั่วเสวว่าไม่เป็น ความจริง หรือได้แสดงความไม่พอใจมาว่า รัฐบาลของท่านไม่ประสงค์ ระวังภัยให้ข้าราชการผู้ใดก่อนยื่นพรรคการเมือง ของรัฐบาลด้วย ถ้า พุทธกาเหล็กถูกผู้กระโดดระบอบประชาธิปไตยแล้ว ท่านพุดกตองมากก็เกิด แก่พุดกการณจะจัดการหาเสียงทุกวันนี้เป็นการที่ยกอยู่ในคำที่ทั้งโดยทาง ตรงและทางอ้อม เช่นเมื่อคราว ที่ท่านอธิบดีตำรวจ เสา ศิริยานนท์และ รัฐมนตรีว่าการศึกษา มังกร พรหมโยธี ไปหาเสด็จนางอิดาน ก่อน ท่านทั้งสองไปว่า ก็ไม่เห็นด้วยเสียงของ กรรมการจังหวัด และศึกษาธิการ ออกมาแกลงในที่เชื้อเชิญให้ท่านผู้ใหญ่นำนมพืงักปราภัย และ บรรพการผู้ใหญ่ นักเรียนมาชุมนุมด้วย ซึ่งท่านทั้งสองแกว่า ใน โอกาศที่ไปหาเสด็จนั้นก็ไปตรวจราชการในตัวด้วย เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ ออกตามคำกล่าวของท่านนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ ราชการมีการชุมนุมผู้อยู่ใต้อยู่ด้วย.

นอกจากนี้ยังมีบางแถลงการของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปัดถูรว่าเป็นความจริง ที่ผู้กล่าวหาว่า กระทรวงศึกษาธิการได้จัดการขบไปยักศึกษาธิการพรมจังหวัดให้ถือ พรรคมนักศิลปิน ซึ่งจะมีผู้ชุมนุมขอทราบก็ไม่มีนักเลกหรือผู้ใดในกระทรวงศึกษาธิการ ที่จะบอิจาจะชิงหาหมายดังนี้ว่า แต่จดหมายส่วนตัวของบุคคล (อ้างต่อหน้า ๓๔)

ตอน ๖

ไฟอันสว่างจาแสงดวงนั้นเคลื่อน
ใกล้เข้ามา — ใกล้เข้ามา พอผ่านแปรไปตัวรถก็
หยุดถก แล้วคนขับก็ลงมาจากรถ บ่นพึม
พำ ที่เกิดขึ้นมัน มาขวางทางอย่างทีไรก็ไม่ถึง.
แปรมเห็นรถหยุดได้ระยะพอดี ก็ปราศออกจาก
ใต้คันมะขาร ต้องเข้าไปที่ข้างรถ ค่อยๆ จะเงื
ดูข้างใน เห็นเงาของ คนสองคนนั่ง อยู่ คู่กัน.
แม้จะมีสลัวเพราะในรถไม่เปิดไฟ แต่
แสงสะท้อนของไฟที่ฉายจับถนนอยู่ทำให้แปรม
สามารถเห็น ได้ถนัดว่าคนสองคนที่นั่งมา ในรถ
หาใช่เมื่อน้อยของเถื่อนแก่เล็กกับผู้ชายของหล่อหน้า
แปรมใจหาขวาน เมื่อยังพิจารณาต่อไปก็ยิ่งแน่
แก่ใจว่าบรรดาสองคนนั้นคือตำรวจ. ความมืด
สลัวทำให้เขาไม่อาจจะจำได้ว่า ตำรวจทั้งสอง
เป็นใครแน่. แต่ก็อยากจะเชื่อว่าควรเป็นร.ต.อ.
แถบ ผู้ซึ่งเขาถือว่าเป็นตัว การคนหนึ่งในการ
สังหาร นาย ปลุก กับ นางดวง ผู้บังเกิดเกล้า ทั้ง
สอง. แปรมจับเงินค่าวางมัด
จำในเรือนจากผู้ชายของวาดเมื่อน้อยเท่าแก่กลับเป็น
อันว่าล้มไปแน่แล้ว. ยังเหลือแค่การตัดสินใจว่า
จะยิง เด็ดสุม เข้าไป ที่ร่างของ บุคคลที่เขาคิดว่า
เป็นผู้วางแผนฆ่าพ่อ กับแม่ ของเขาดีหรือไม่.
แปรมไม่ต้องการจะยิงคนผิด เพราะฉะนั้นจึง
ลังเลใจอยู่ มิได้ยกปืนขึ้นกระดุกโกโดยฉับพลัน
และในขณะที่เขามวลงเลื่อยนั้นเอง ร.ต.ค.
สมรรถก็บังเอิญหันมา เห็น เข้ จึงร้องถามว่า
“ใคร ?” แปรมยังหนุ่มเกินไปที่จะตัดสินใจได้
เด็ดขาดและรวดเร็ว เขาจึงถอยออกไปเพื่อจะ
หลบหน้า แต่ทันใดนั้นเองเสียงระเบิดของปืนก็
ดังออกมาจากหน้าต่างรถ ๑ นัดทะลุผ่านเสื้อ
ชายโครง แปรมไป. ลูกทุ่งสามพราวนได้รับคำ
เตือนให้ ป้องกันตัว ตามสัญญาจาก แหง การ
รอดอยู่ของชีวิตในทันที. เขายกปืนคอต่อสู้ตรา
ควาย ขนยิงพุ่งเข้าไปในตัวรถสองนัดติด ๆ กัน
เมื่อไม่มีเวลาจะหันจู่กระสุนใหม่ เพราะเสียง
ระเบิด ของปืนได้ ดังออกมาจาก รถถึงสอง นัด
ติด ๆ กัน, แปรมก็ตัดสินใจหนีเอาตัวรอด

แปรมซุกตัวเข้าไปในกองหญ้า ทนได้
เกือบก็เดียว ใจจะออกมาและนำหน้าเขา
ไปด้วย ๆ กับตำรวจสองคนวิ่งมาถึงพริ้ว

ภาพประกอบโดยฝีมือ “พนม”

ขบถนางเขมรินทร์กลาญตีปดาหังขบ

ท่าสองแควไปช่วยชายข้างเจ้าเงาะผู้มา
เสียใจวันนั้น มีเสียงสีกาทักท้วง
จึงออกมาทัก้องนางแล้วทักขยั้น แสกด
ว่าตัวนางสองคนจะกำลังกระชัฟพา
อันน้อย ให้แก่ใครจะควรไปทางไหน
ความงียยังคลุมขยั้น ทั่วบริเวณนั้น
แสกดว่าผู้ใดจะขยั้นตน ก็ทมิ หรือ
ขยั้นนั้น ก็กระชกนางคนใดจะเพอคน
ท่าสองแคว เปรมไปสามกระชกขยั้น
เองได้ว่า ตัวนางจะคึงล้นหรือขยั้น
อยู่ก็ทมิ แต่เจ้านางไวรสตักวาว
กระชกกันกินโดยนัยนี้มาขยั้น เพราะ
กระชกนัยนี้ฐานว่า เขาจะคงหลยอยู่
ในท้องถิ่นแถวนี้เอง ถ้าตัวกินโดย
เข้ามาใกล้สีกาทักท้วงก็คึงกระชก
ขึ้น เพราะจะขยั้นกระชกคักขยั้นเสมอ
เปรมมาได้ เมื่อถึงออกมากขยั้นปาก
ให้หลานพี่หลานหนึ่งให้ขยั้นสะกด เขา
ก็พาตัวนางไปขยั้นจนกระทั่งได้ คง
ปลอญตัวที่ความขยั้นก็คึงไป โดย
กล่นมากขยั้นความขยั้นขยั้นไม่หลยคึง
นั้นจะมอญตัวให้เห็นใครคักกลไป

เปรมมองเห็นเหตุผลอย่างรวดเร็ว
ว่า จะต้องวิ่งเข้าไปในทางเกวียนแขก
ขวามือมากกว่าแขกซ้าย เพราะว่าทาง
แขกขวามือจะนำไปสู่วัดมะขามเตี้ยและ

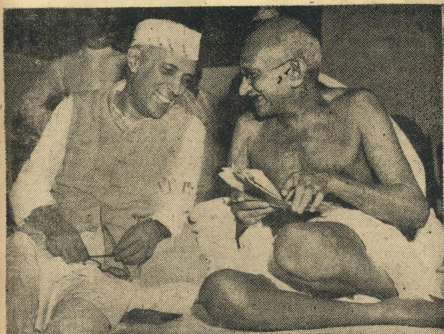
ชีวิตของเปเรม บัอมทองเป็นชีวิตที่ฝากไว้กับจอมอกตอแม่
เล่าถึงคุณหมอน้ำฝางมาทำลายขวัญจนย่อยยับ
ต่อไป, จะกินระนอนที่ไหนเล่าข้างเปล่าเปลี่ยวเหลือเกิน.

ว.ท.ท.สมรรถ ก็ถามว่า
“เฮ้ย, ล้อเห็นใครวิ่งผ่านมารถ
เปล่า?”
“ใครครับ?” คนขับถามอย่าง
ไม่สนใจไปเมื่อเห็นว่านั่นแค่ตัวรถ
“อ้อรถล๊อบบี้ เห็นใครวิ่งมาถือ
เปล่า? ใช่มั้ย คนวิ่งมาทาง?”
“ไม่มีครับ, ผมไม่เห็น” คนขับ
ตอบอย่างสั้น ๆ.
“แล้วไปทางไหนบ้างล่ะออกมาก
เท่านี้ มีตัวส่วนเข้าไปถือเปล่า?”

บึ้งเคินห่างถนนใหญ่เท่าใด เขา
ก็ยิงสลายใจเท่านั้น. เข้าหมายของเขา
ก็คือกระท่อมสับไทรห่อเมฆ. ซึ่งเขาสัญญา
ว่าจะต้องเอา (อ่านต่อหน้า ๒๑)

บาบิโต้ติบ

-๖-
เผชิญหน้ากับ “รัฐ”

เนห์รูกับกานธี.

เขาวาหารา เนห์รู

หลังจากได้รับเอกราช เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗ แล้ว อินเดียภายใต้การนำของรัฐบาลใหม่ ก็ทำให้โลกทั้งโลกต้องหันมาจับตามองความเคลื่อนไหวและบทบาทใหม่ๆ ด้วยความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายต่างประเทศ ซึ่งบางครั้งอินเดียทำจะเอนเอียงไปทางค่ายคอมมิวนิสต์อย่างน่าทึ่ง แต่บางครั้งก็แสดงในทิวทัศน์อันหนึ่งอันเดียวกับค่ายเสรีประชาธิปไตยอย่างแข็งขัน นานาประเทศเข้าใจว่าอินเดียมีนโยบาย “เหยียดเชื้อสายแค้ม” อยู่ในขั้นขั้นนี้.

อย่างไรก็ตามสาธารณรัฐอินเดียใหม่ซึ่งมีเขาวาหารา เนห์รู เป็นนายกรัฐมนตรีก็มีความสนใจโดยเคร่งครัดภายในกรอบของ “ความเป็นกลางและให้สัมพันธไมตรีกับประเทศต่างๆ เท่าเทียมกันหมด” และ “นโยบายของรัฐบาลอินเดียย่อมขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ.”

เขาวาหารา เนห์รู เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๐. ในตระกูลฮินดีเก่าแก่และมีฐานะ. บิดาของเขา.. โมทิลาล เนห์รู มีอาชีพเป็นทนายความ. และเป็นบุคคลที่นับว่ามีอิทธิพลอย่างมากต่อเขาอย่างหนึ่ง ฉะนั้น เนห์รูจึงได้รับการศึกษาแบบสหภาพของอังกฤษมาตั้งแต่ต้น โดยการอบรมสั่งสอนของครูพิเศษชาวโลวี่ซึ่งหนึ่ง ทำให้เนห์รูมีความรู้สึกคล้อยตามในวรรณคดีอังกฤษมาตั้งแต่อย่างน้อย. นอกประเทศนี้อยู่ในทางตรงข้ามกับคำของเขาตลอดมาทุกยุคทุกสมัยคือ ริดยาร์ด คิฟปลิง

เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี เนห์รูก็ถูกส่งตัวไปเข้าศึกษาชั้นต้นโรงเรียน “ฮาร์วี่” อันเป็นสถาบันชั้นเยี่ยมของอังกฤษ. และต่อเติมความรู้ชั้นสูงในมหาวิทยาลัย “เคมบริดจ์” ในกระทั่งสำเร็จ, ณ มหาวิทยาลัยฮินดีเก่าแก่ ลือชื่อของโลกนี้เอง ที่ทำให้เนห์รูมีความเชื่อซาญเป็นพิเศษในด้านเคมี พฤษศาสตร์วิทยา และ อณูวิทยา. เกี่ยวกับความรู้ที่นักคิดในด้านการเมืองเข้ามามีอิทธิพลในจิตใจเขามากขึ้นทุกวัน. ระชนันลัทธิโซเชี่ยลลิสต์ก็มี ความหมายก่อนข้างเกิดยุคกลุ่มอยู่มา บรรดาเด็กหนุ่มนักศึกษาทั้งในเคมบริดจ์และออกซ์ฟอร์ดก็พากันกระตือรือร้นถนัดถื่นเรื่อง ระเบียบราชการ เมืองและการเศรษฐกิจให้ว่าวุ่นกันไปหมด. ซึ่งรวมทั้งเนห์รูซึ่งปรากฏชื่อด้วย.

(อ่านต่อหน้า ๗๖)

การพบปะกับ “ฟูเล” อุตลเดชจรัสในคืนนั้นทำ

ให้ข้าพเจ้าทราบเรื่องราวและแผนการเกี่ยวกับ “งานใต้ดิน” ของเราเพิ่มเติมขึ้นอีก “ฟูเล” เล่าให้รื่องแม้ที่ฟูเลและข้าพเจ้าฟังว่า ขณะนั้น “งานใต้ดิน” ทางด้านตำรวจขงทานเป็นหัวหน้ากำลังดำเนินไปอย่างกว้างขวาง และได้ร่วมมือกับระสางานกับฝ่ายทหารและพลเรือนเป็นอย่างดี เสรีไทย ๔ คนที่อยู่ในความควบคุมของตำรวจสันติบาลที่ปทุมวัน ได้ร่วมมือกับท่านตลอดมา. เวลาที่เราติดต่อกับกองบัญชาการสัมพันธ์มิตรที่เมืองแคนดีได้เรียบร้อยแล้ว งานขึ้นต่อไปก็ออกทางด้านตำรวจส่งตำรวจสันติบาลหนุ่มๆ จำนวนหนึ่ง ออกไปรับการฝึกการใช้อาวุธและการรบแบบใต้ดินที่เกาะลังกา ส่วนภายในประเทศนั้นนายตำรวจสันติบาลกลุ่มหนึ่งก็ได้รับหน้าที่ให้คำแนะนำงานใต้ดินภายใต้การบังคับบัญชาโดยตรงของ “ฟูเล” ส่วนในภูมิภาคทั่วไปนั้น “ฟูเล” ก็ใช้วงสาขางานทางด้านตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องถิ่น ไปดำเนินงานจนแล้วทั่วประเทศ.

คร.ปวง อังการณ (ร.ต.เชม) และคุณประธาน เปรมมงคล (ร.ต.แดง) เสรีไทยจากประเทศอังกฤษ ซึ่งได้พบกับเราในคืนนั้น เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่าเมื่อกระโดดร่มลงมาจากเครื่องบินในพื้นทังหัวจันทน์ ถูกชาวบ้าน

นายติเรก “ภูตใต้ดิน” ชัยงาม

ပိဋကတ်ပြန်

ပြည်သူ့ သမ္မတ ယဉ်ကျေးမှု

กับตำรวจที่ถือปืนคุมตัวสิ่งที่คุณและ
ถูกคุมไว้ในฐาน “แหก” แขนข
ไปเลยเพราะติดกับมือ “ชิง” เมื่อถูก
คุมตัวส่งตำรวจกลับตึกตำรวจเพ
แล้วได้กับ “หลู” แล้วจึงขึ้นฐาน
ปลอกเข็ม เวลาตำรวจของ “หลู”
ยังควบคุมตัวอยู่ หรือถูกตำรวจเรียก
ว่าให้คุมอาชญากรกว่าๆ ได้รับความ
สะดวกพอสมควร แต่ยังไม่ไหนไหน
เป็นสิบๆ ไม่น่า เพราะถ้าลาคาเสีย
ไปก็ถูกทหารไปจับไปได้อีก เป็น
เก๋อะไรไปไหน

“เวลานี้ผมยังไม่ได้พยายาทำหนังสือ
เลย” คร. ยักไหล่ถามเขาว่า “ได้
แก่นังรอนนุกุ กุบ้าน กุเมืองในเวลา
กลางคืน”

ข้าพเจ้าถาม คร. ขี้หวว่า “คุณมีแผนการอะไรจะทำอย่างไรต่อไป?”

ดร. ป๋วย “ ผมอยากจะทำกลับไป
นอกประเทศอีก เพื่อติดต่อกับทางโน้น
แต่จะต้องฟังเสียงผู้ใหญ่ทางนี้ก่อนว่า
จะอนุญาตหรือไม่ ”

เราใช้เวลาสนทนากัน ประมาณ ครึ่งชั่วโมง จากนั้นเธอร้องแม่ทัพใหญ่ กัญชาไฟเจ้าตลาดชัย พล.ท. หลวง ลินหา ๑ รองแม่ทัพใหญ่กระซิบบอก ข้าพเจ้า ขณะเมื่อเราลงจากรถยนต์ ที่บ้านของท่านว่า "วันดีขอรับพาสื่อ ไปพบท่านปรอตุลาภิเษราชกรร แล้ว ออกรับให้สดภาพกับขบวนพาหูลง"

ข้าพเจ้าเดินทางกลับบ้านในคืนวัน
นั้นด้วยหัวใจที่เฝ้าระทึก เรื่องราว
ของพวกเขาได้กินทั้งนอก และใน ประเทศ
ที่ข้าพเจ้าได้ทราบมาบุคคลต่าง ๆ ที่

กล่าวมาแล้ว ชัยวันเวียนอยู่ในห้อง
ตลอดทาง ระหว่างถนนหนทางใน
พระนครมีคอกโฮมเพก เพราะโรง
ฟักปลาต้มพลีศรี ทั้งรอบบ้าน
ไปแล้ว เวลาใกล้ค่ำมีผู้คนเดิน
ถนนน้อยเต็มที นอกจากผู้ถือ
จ่าเงิน ชาวพระนครส่วนมากไป
หมกอยู่ในบ้านตามหัวบ้านท้าย
บ้านก็เลยออกไปอยู่ตามชนบท
เคียง พลางพูดกันทั่วว่าความ
เอือมขัดเคือง รอคอยเพียง "หวั
ที่ระกักร้างขึ้น แล้วประสาชชะ
พชรอย่างเหือดถั่วแล้ว เสร็จ
ของสิ่งไม่มีชีวิต ที่กำลังเรียนนัก
เรียน ก็เพราะที่หมาย ซึ่งมี ความ
สำคัญทางเพศศาสตร์ แท้ก็ไม่นับ
ความผิดพลายอย่างอาชญากรรม

นายปรต "ผู้สำเร็จราชการ" พนมยงค์

สงครามยิ่งงวดลงไปเท่าใด ญี่ปุ่นก็ยังไม่วางใจเมืองไทยมากขึ้นเพียงนั้น นายคาง ชิกยักซัง นายกรัฐมนตรีต้องเล่นเกม ‘ถลนถอยหนี’ กับ ‘มหาмир’ ไม่เว้นคราวนี้

๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖
คงทเคยมีมาแต่ด้วยชยครอง.

นอกจากนี้จากทางออกฟ้า ซึ่ง
ใกล้เคียงกับเรื่องธรรมบาลีหาหิวนกยูง
ทั่ว ๆ ไปแล้ว สำหรับตัวข้าพเจ้าก็มี
ภักดีต่อพระบรมวงศานุวงศ์อยู่อย่าง
หนึ่ง นั่นคือบ้านกัณฑ์ "มหาวิท" ของ
เราเอง ข้าพเจ้าได้มีส่วนในการปฏิ
สังขรณ์เพื่อชาติบ้านเมือง อย่าง หนึ่ง
ตามที่ ได้มาแล้ว ถึงกับ เห็น พระกระ
ษัตริย์ แล้วว่าการปฏิสังขรณ์ของข้าพเจ้า
พยายามขบขันกับคนอื่น เพียงใด
ก็ตาม แต่ ก็ไม่สนใจที่จะสนใจใคร

“**หมื่นตรี**” ของเราจะไม่ไปขายแต่ตั้ง กองทัพขึ้นตั้งมีอยู่ ๒ ประเทศไทย มีผู้คิดเป็นฝ่ายสวามิภักดิ์ทุกแห่ง ทำกบฏ ทหารผู้มาก็คือ กองทหารไทย ก็มีการกบฏอยู่เนืองนิตย์ ไม่รู้จะไว้ใจกันที่ไหนกันแล้ว แล้วจะไว้ใจใครกันอีก ก็คุมชีวิตอยู่ ถ้าสมมุติว่ากองทัพเสียทวาย ข้าพเจ้าเป็นใหญ่ทั้งที่กองทัพถูกละทิ้งไปไหนไปนั้นไว้ใจกัน และนับจากเราไป ๖ ขวบไทยคงจะสิ้นช่วยอะไรพวกนี้ไม่ได้แล้ว ถึงจะสิ้นเสียก็ไม่มีค่า

ที่หน้าบ้านของข้าพเจ้า มีนายทหารญ.
ป็นมาเข้าบ้านอยู่ ข้าพเจ้าเห็นเขานั่ง
รถเข็นออกเกือบทุกวัน เขาจะรัก
ข้าพเจ้าหรือเปล่าก็ไม่ทราบ แต่คงอย่าง
ไรข้าพเจ้าก็คงจะรักเขากลับเถียว.

ในสมัยของปี พ.ศ. ๒๔๘๘ สถานการณ์
ของสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เริ่มแปรเป็นชัยชนะ
มหา ทหารญี่ปุ่นกองทัพนับพันนับหมื่นที่เชลย
ขึ้นบุกเข้าญี่ปุ่น ทางภาคเหนือเฉียงเหนือและ
ทางภาคใต้ของประเทศฝรั่งเศส ได้ทำการรุก
ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว สามารถขึ้นไปถึงทาง
เหนือขึ้นต่อกับประเทศเยอรมนีและอิตาลี ๆ
ในขณะเดียวกัน กองทัพของโรเบิร์ต รอสส์ ก็ถูก
ขับไล่มาทางใต้ ทัพเรือของ ประเทศเยอรมนี
มันได้ ประสานกับกองทัพพันธมิตรเพื่อสกัดกั้น
ปี ประเทศเยอรมนี (ฉบับที่ ๒๕๕๕)

และเกิดอันตรายเกี่ยวกับนั้น สหพันธ์
เราไม่มีแผนจะใช้อำนาจแต่อย่างใด”
ข้าพเจ้าไม่ตอบว่าอะไร แขนจึงพูด
ต่อไป. “แต่ถ้าหวั่นคุก ผมคิดว่าไว้
วางใจได้ ผมเขียนคณูณเครื่องโรงงาน
นั้นทางใน.”

“ทันทักมา?”

“๕ ชั่วโมงใน ๑ วัน” เขายังให้
“๑ วันในหนึ่งสัปดาห์ ๔ สัปดาห์ ใน
๑ เดือน ไม่ผิดสัก ไม่ผิดสัก นอก
จากเวลาเรียกใช้ก็พอ.”

“คุณพระช่วย! แล้วไปทำอะไร
ไร ในเวลาที่คุณตั้งเข็มนาฬิกาไป?”

“ทนายใหม่แทน ทนายผมม
รักษากฎหมายด้วยเงินของผมเอง” เสียง
ของเขาลั่นลอย “ขั้วขานเกินไป
เขาก็คอยไม่ให้ เพราะฉะนั้นคุณจะต้อง
พยายามไม่ขี้ขลาด”

ข้าพเจ้าตอบว่าถูกภาพใด ถึง
ภาวะของชีวิตเช่นนี้ ทุกๆ วันข้า
อยู่แต่ในโรงงาน ไม่มีวันหยุด ไม่มี
วันพัก คอหนาเครื่องทอที่สะท้อน
เดือนคืน ท่ามกลางกลิ่นน้ำมัน กลิ่น
ขี้เหล็กกลิ่น และกลิ่นนานาประการ มัน
อาจจะเป็นภาวะที่ไม่เหลืออึดอัดในระยะ
แรกๆ แต่เมื่อผ่านไป หลายเดือน
และหลายปี ไม่มีอะไรแปลก ไม่มี
อะไรใหม่ วันไปเวียนมา....

ข้าพเจ้าหยิบซองบุหรี่ออกมาจาก
กระเป๋าสักครั้งละอันๆ และยื่นให้เขา
เขานั่งตัวตรงลงแล้วหันมา “ไม่ดีกว่า
ห้ามสูบบุหรี่ในโรงงาน ออกสูบบุหรี่
ไปข้างนอก”

เราหัน หันเครื่องจักรออกไปสู่ลานกว้าง
ตอนหนึ่งในโรงงาน ซึ่งบรรดากรรมกรส่วนหนึ่ง
ใช้เป็นที่พักผ่อน มีโต๊ะ หมอน ผ้าห่ม ปู
และวางไว้บนโต๊ะข้างหนึ่งสองฟากอย่างมีระเบียบ
เหมือนเรือน้อยเหมือนในโรงทหาร ตอนกลาง
ลานมีหินเล็ก อยู่หลายตัว บ้างตั้งไว้ดู บ้าง

บางทีตกไปมีระบั้งหรือลือ คิมที่ราววันและ
สี่ห้าปี.

เขานั่งตัวตรงอยู่ ริมกำแพงอาคารกรรมกร
เหล่านี้อย่างน่าระทึกใจของงานนั้นไม่มีสภาพ
เป็นบ้านสำหรับอยู่อาศัยอย่างที่สุด ที่เขาจะหา
ได้ แม้จะเป็นการชั่วคราว ตลอดจนที่นอนไป
ข้าพเจ้ายังไม่เคยพบว่ามีอะไรถูกทำตาย หรือ
สเปกตรัม ส่วนใหญ่ของกรรมกรคงไม่อยู่ที่โรงอา
หาร ซึ่งสหพันธ์จัดส่วนนี้เองจากภายนอกเป็น
๑ เวลา ข้าพเจ้าประหลาดใจที่เห็นการวิ่งของ
กรรมกรในเครื่องแบบที่เขาคิดค้นขึ้นเอง ไปบน
อยู่ที่ยกรกรรมกรเหล่านั้นอย่างเห็นแก่ตน แม้ที่
พร้อมที่จะระงับหรือขับ และรักษาความสงบ
เรียบร้อยอยู่ทุกเวลา ข้าพเจ้าประหลาดใจ
จึงนึกถึงเขาและญาติที่สวนด้านนอกได้.

ครั้งหนึ่ง เมื่อเขาให้ควมไว้
วางใจข้าพเจ้าพอ ที่เริ่มพูดอย่าง
คนโง่เขลาเมื่ออยู่คนเดียวของหนึ่ง
สี่ปีที่ผ่านมา อย่างที่นั่นเคยเล่าให้ข้าพ
เจ้าฟังมาแล้ว ในตอนแรกเขาไม่สู้
เต็มใจนักในการที่จะพูดคุยกัน เพราะ
ความหวงใจในครอบครัว แต่ขณะ
นั้นก็มีความพหุพมใจในหน้าที่ ซึ่ง
กำลังปฏิบัติอยู่ พยายามขันใจ ในหมู่
คณะที่เขาพร้อม.

“คุณถูกแล้วกัน” เขาอธิบาย
“เหมือนที่พูดเล็กๆ ในโลกงานนี้ เรา
มีเจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย
มีแผนกภัยพิบัติ แผนกประชาสัมพันธ์
สุชาติลาอาณัติ คณะกรรมการสำ
หรับวินัยคดีในศาล และคณะ
กรรมการอุทธรณ์ ฎีกา...”

ข้าพเจ้าพูดว่าเรื่อง และคืน
ไปกับขั้วกรกรรมกรเหล่านั้น ดูๆ ที่ไม่
ต่างอะไรกับเด็ก ๆ ที่เล่นเกมใหม่ ซึ่ง
ทุกคนพอใจ จากโรงงานซึ่งขณะนี้กำลัง
การ เขาพูดไม่ต่างอะไรกับครูวาง
กรรมกร พวกคนพยายามสร้าง ให้มัน
เป็นสวรรค์ในใหม่ ขบวนการซึ่งเต็ม
ไปกับความคิดที่เครียด วิ่งจูง
ไป นึกชีวิตใหม่ (อ่านต่อหน้า ๓๑)

ตัวนั้นแหวกแนวสักดึกๆ ไปอยู่กระถางนั้น แต่ก่อนที่.....ร่างอัน
ค่อนข้างใหญ่จะหันประตุนั้นเอง หลอดจากกรรมกรคนหนึ่งก็ทำโคตรลงมา.

" ว้าย ! คาบแล้ว...ใครไปขอไปละ "

เลยกลายเป็นน้ำกินทั้งกินขวางกันในวงกว้างใหญ่ใหญ่ บางคนนั่งยืนแคว้น
ยังค้ำ แจกมาหาเสียงก็ถั่งกินเสียงดีซาว ชาวละบุลละวัยก็วิ่งบัก่อนย้าย
ไปคาบอัยยาคัย.

การคำนึงอัลมสมบิณัดจริงจริง ไม่ใช่เกลี้ยงจนระบอกให้ ยิ่ง
เป็นหน้าร้อนพระอาทิตย์ส่องแสงแดงแจ๋ คอหอยแห้งผากก็หันหน้าเข้าหาหน้าอัล
ลมเย็นเจียรราวดะดะไม่เท่าไร พวกที่เข้ยมเข้ยมหน้อยเร่เข้าหากก็อกข้าง
ถนนพอกก็ร้อน แต่โอ้น้ำก็อกข้างถนนเดี๋ยวนั้นไม่เหมือนก่อน เพราะมันวิวัฒ
นาการไปในทางค่าคือไหลลงไม่ ไหลลงล่างที่ยังแถมมีชะกะจนเข้ามั่วด้วย ก็
เลยต้องพองน้ำอัลคัม.

คนที่ไปคูหนังไทยรอยแคว้นแคว้นส่วนมากมักได้รัย แก่น้ำอัลคัม
คุกเล่นในโรงฟักฟิว ในรายการคดกั้เส้นครวยชุก แก่หัวเราะจนคอแห้งโศก
คักก็แก๊ คนที่ไปคูมวไ้ใช้น้ำอัลคัมได้ประโยชน์สองอย่างทั้งอย่างเข้าและ
อย่างออก อย่างเข้านั้นคือคัมเข้าไปจนหมดขวดคักแล้วรอคอยเวลาอีกสัณญ์
เป็นอย่างออกก็เอาขวดน้ำอัลคัมนั้นแหละเว้ยขอกไป แล้วเคาะไปหล่น
โครมลงบนอะไรอะไรใครใครก็ทั้งนั้น ย่างที่คนเอ็งก็ไ้ภัยารหล่นลงมา
บนอะไรอะไรของคนเหมือนกัน ต้องจ้งจ้งไปให้หมดเข้ยห้าหกเข้ยไม่ส่าย
เข้ยไปเลย.

ในวงกว้าง ไม่ม่จะเป็นเงาไฟส่องให้ยอเงินโชนกระจอกหรือวงแหกก็มีอัลคัม
ลนอยู่อย่างในวงการคักอัลคัมก็คักนั้นอัลคัมคักคัก ในวงการบ้านแคว้นการเมืองก็คัก
แถมแคว้นอัลคัมคักให้จ้งหวุ่นไป วงไหนที่ไปหาเสียงเพื่อผลการเมืองคักไปไหนหน่า ก็
ให้จ้งจ้งนำอัลคัมมาได้ออพิลของตนจนเอาไปคักเป็นร้อยร้อยลั อาบประจาวรอุกคักน้ำ
อัลคัมคักประปั่วเวลาหนึ่ง

อันว่าน้ำค่าทำงวมทั้งน้ำอัลคัมที่ว่ามา ล้วนไ้คุณประโยชน์แก่
มนุษย์คักด้วยกันทั้งวงการเมืองไหนไหนที่นักน้ำอัลคัมคักมีหน้าคักก็ขู่แก
และผู้ไ้รัยนัก เพราะน้ำอัลคัมคักแล้วซึ้งใจไม่มันเมาอันจะค่าให้มเมา
แท้...แปลกแต่จ้งพิกลละ พวกหัวหัวจ้งไม่ยักกินน้ำอัลคัมคักคัก.

เขาดื่มน้ำเหมือนคัก...แต่คักน้ำคัก!

เขามะหรือไม่มะ...เขาเมาคักคักคักคักคัก !!

เขามะทั้งเหล้าและเขาขมเมาการเมือง !!!

"ใช่-ขาดว"

แล้วลงแบบโดย "ภก"

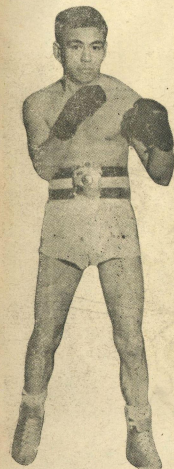
เกี่ยวกับตัวเค๊ว พ่นใหญ่ ร้อยแ

กว่าารอบ ท่าทางเคร่ง
ขม (เหมือน ท่านเขา
ภาดา) หรือ (เหมือน
โคมผู้ของของ) แต่คัก
ไม่คัก และเพ็ดคัก
คัก (ไม่คักคักว่า
คักคัก) ส่วนคักคัก
คักคัก (เป็นคักคัก) เมื่อ
เวลาไปคัก คักคักคัก
คักคัก (ขุ่น) เมื่อคักคัก
คักคักคักคักคัก คัก
(ขุ่น) เมื่อคักคัก.

หมายเหตุ: ผู้เฒ่าจ้ง เกิน ๘๖ ปี ไม่เหมาะที่จะทำตามเหล่านี้.

ไชยชยา

เกอจิ โคมุโร

ลูกน้อง ร.ส.พ. อดีตแชมป์ ๓ ในศึก
ล้านคน ที่เวทีราชดำเนิน เมื่อ ๑๕ ต.ค.

ชนะเสมอมากกว่า ชัยชนะของสงเองในครั้งนั้น ทำให้ชื่อเสียงของสงเองรุ่งโรจน์
ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง.

ชัยชนะอย่างงดงามของสงเองในครั้งนี้เนื่องทางเวทีราชดำเนินได้วางแผนการไว้เป็นอย่างดี
ตั้งแต่หนึ่งสัปดาห์ก่อนมาลงเวทีราชดำเนิน จน บุชรธรรม พันธุเกอจิ ซึ่งครอง
ตำแหน่งแชมป์อยู่ในเวลานี้ โดยให้ชนะถล่มอย่างไม่มีวันท้อถอย และการที่เวทีราชดำเนินได้เฝ้า
แต่คนออกนอกบ้าน คงที่รับจ้างนำคนมาชมแบบธรรมดา โดยที่ข้ออ้างว่าคนออกนอกบ้าน
มาชมเพราะเป็นวันก่อนและยังกว่านั้นอีกว่า เวทีราชดำเนินเองเป็นแชมป์อยู่แล้วไม่ว่า
กติกาเป็นอย่างไร เวทีราชดำเนินเองจะชนะโดยที่เวทีราชดำเนินได้จัดกับ บุชรธรรม พันธุ
เกอจิ ก่อนนั้น ถึงขั้น...

พูดถึงสงเอง ดูเป็นนักมวยโซซัด ก็เลยเหลียวแลเพียงเขาชนะโดย
ไต่ทาง เวทีราชดำเนิน ก็ชัก ไอ.โอ. เค. สงเองเห็นการใหญ่โดยพยายามหา
มวยต่างประเทศมาให้ส่งของชกอีก ลึกถึงใน กิมเพอร์แมนนี่อะไรก็ชนะ กู
น้อยนพาล, เขื่อนมันจนลงได้ ทางเวทีราชดำเนิน ยังส่งมวยที่ขาย
กระทั่ง วางแผนการยิ่งใหญ่ไว้ให้โดน ซึ่งแผนมวยจะต้องเงินไม่น้อย
ก็แล้ว...

ทางเวทีราชดำเนิน ก็หนดให้ โผนกิมเพอร์ฟักกับนักนัก นัก แห่ง
ฟิลิปปินส์ ในครั้งนี้อีกที่ ๕ ก็นับว่าเพิ่มคนให้ โผนพ นักนัก ก็คือข้าง
ระยำแน่สำหรับ โผนแล้ว เพราะนักนักเป็นกิมย้งก็ เหน็บกันซึ่งส่งไม่
น้อย แต่ด้วยมีเซียนมวยนักนักก็เกิดมีอุปสรรคมาจากนักนักไม่ไปในวัน
ที่ ๕ ก็นับว่า กูเหมือนทางเวทีราชดำเนินให้เรา ติดอกแทนแค่นี้ไป กับมวย
ฟิลิปปินส์อีกคนหนึ่ง ซึ่งครองตำแหน่งรองแชมป์ (อ่านต่อหน้า ๒๕)

มันเป็นเหตุการณ์อันสำคัญตอนหนึ่งแห่งประวัติ

ศาสตร์ของชาติไทย ซึ่งได้อุบัติขึ้นในสนามกีฬาที่ด้อย่างไม่มี
นิกอร์พื้นและคาดคิดกันมาก่อน อุบัติการณ์ครั้งนั้นนอกจากจะเป็น
รอยจารึกลงในประวัติศาสตร์แล้ว ยังได้สืบสะท้อน ปรากฏแห่ง
ระบอบประชาธิปไตยอย่าง โดยที่ ส.ส. ฝ่ายค้านรวม ๑๑ นาย ได้
ใช้ระบบ "อหังสา" คือสู้กับการใช้อำนาจรวบรัดการพิจารณา
ราชบัญญัติที่สำคัญ ด้วยวิธีการ "วอร์เคาท์" ไม่ยอมร่วมสังกรรม
ด้วยกับ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล.

เหตุการณ์ อันก่อให้เกิดปฏิกิริยา ของกลุ่มฝ่ายค้าน ได้ก่อ
หวนขึ้นอย่างกระทันหัน เมื่อเช้านี้ที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๘๘ อันเป็นระยะ
เวลาก่อนที่จะได้ออกกฎหมายรับรองให้พรรคการเมืองนั้นในประเทศไทย แต่
กระนั้นก็ฝ่ายค้านในสภาที่หน้าห้องของนายอึ้งกร จักกลุ่มกันปฏิเสธที่
ค้านรัฐบาลอย่างเงียบสงบ ไม่มีโอกาสที่จะร่วมประชุมกันหาข้อ
ปัจจุบัน กระนั้นก็ฝ่ายค้านกลุ่มหนึ่งก็ได้ทำหน้าที่ของเขาอย่างเข้มแข็ง
ตลอดมา ซึ่งตรงกับข้ามกับฝ่ายรัฐบาลที่สามารถประทุหมเทอทางการเมือง
กันได้อย่างเปิดเผย ณ บ้านนักคิด อันเป็นที่ประชุมพรรคเสรีนิยมนักคิดใน
ปัจจุบัน เพราะพรรคสนับสนุนของรัฐบาลในขณะนั้นก็มีกฎหมายคุ้มครองใน
รูปกรรมการนิติบัญญัติฝ่ายรัฐบาล. กลุ่มฝ่ายค้านในขณะนั้นก็มีกำลังที่จะ
ประชุมปรึกษาหารืออะไรกันทางการเมือง เพราะเกรงจะเป็นการผิดกฎหมาย
และอาจจะถูกกล่าวหาว่าเป็นลัทธิหรือของโจร. วิถีทางของฝ่ายค้านใน
สภาขณะนั้น จึงมักใช้สโมสรสภาอหังสาหรือการไม่จับกลุ่มกัน เพื่อที่จะ
วางแผนคิดกันว่าง พ.ร.บ. ของรัฐบาลก่อนที่จะขึ้นประชุมเท่านั้น.

ขณะนั้นก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ประวัติศาสตร์ ของระบอบ
ประชาธิปไตย ให้ประทุหมเทอกระทันหัน อันเนื่องมาจากรัฐบาลได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน อันรัฐสภาได้กร่างขึ้นใหม่
เข้าสู่การประชุมอย่างกะทันหัน โดยที่เปลี่ยนระเบียบวาระ และส่งร่างนั้น
สู่สมาชิกในคณะที่ ซึ่งสมาชิกบางคนก็เพิ่งได้รับเมื่อก่อนจะเข้าประชุมทำ
นั้น ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ ในอันที่จะระงับข้อ
ข้าราชการพลเรือน มีบทบัญญัติอยู่ถึง ๑๒๒ มาตรา ซึ่ง ส.ส. ฝ่าย
ค้านไม่ทราบการที่อันนั้นโดยตลอดที่แห่งที่ ก็นับว่านักคิดฝ่าย
ค้านได้มีการประชุมหารืออย่างระมัดระวังไม่เพิกเฉยกับการเสนอกฎหมาย
ให้สภาพิจารณาและออกในมติเช่นนั้น. ก่อนที่จะเข้าสู่ประชุมในวันนั้น
เอง...คือวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๘ อันเป็นวันสำคัญทางประวัติศาสตร์
ของสยามประเทศ กลุ่มฝ่ายค้านจึงได้มีการจับกลุ่มกัน ณ สโมสร ใน
จำนวนของกลุ่มฝ่ายค้าน ก็มี ส.ส. ราชบุรุษ เรืองสุวรรณ แห่งขอนแก่น
ส.ส. ประสิทธิ์ ฤทธิเดช แห่งสงขลา ส.ส. สวัสดิ์ คำประทอง แห่งนครสวรรค์
ส.ส. ราชย์ คันธีวชุล แห่งนครราชสีมา ส.ส. สวัสดิ์ พิทักษ์ แห่งขอนแก่น
ส.ส. ทิม ฤทธิพิทักษ์ แห่งอุดร ส.ส. แกล้ว นรปิต แห่งขอนแก่น ส.ส. ประสิทธิ์
อุทัย. แห่งกาแพงเพชร ส.ส. เสกข์ วิจารณ์ แห่งพิษณุ และ ส.ส. พิพัฒน์
ณ ฉลอง แห่งกำแพง และ ส.ส. ฝ่ายค้านอีกหลายคน ซึ่งได้มีการปรึก
ษาหารือกันถึงการที่ระเบียบการที่จะให้รัฐบาลนำร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
พิจารณาในที่ประชุมตามมติในมติ. โดยที่ของอันแล้วจึงวางให้รัฐบาล
ให้เลื่อนเวลาแห่งการพิจารณาวันต่อไปอีก เพื่อให้มี โอกาสให้พิจารณา
กันอย่างถ้วนถี่เสียก่อน อะไรที่ไม่ถูกใจใครๆ ก็ได้ออกมาอภิปรายคัดค้าน

‘ทำเนียบ’ งด ขอเปลี่ยนไปชมค่ายลูกเสือลี้ลับแทน.

เก็ทช่วยปัญญาหาจอมพล. สวมเสื้อครูไปแก้แค้นปัญญาบางแสน.

‘องค์ควง’ ไปกินบุญสมมติบ้านโตะอิหม่า กลับมาเลี่ยมแป..!

แปดปี ดอชเปอโรเรบซ์

ค่าย “ครูแปด”

เล่าในไม่แปดตอนเพอร์

เรนซัททำเนียบ พวกหนังสือพิมพ์

ไปเก็ททั้งหลายคน เพราะท่าน

จอมพล คนขยัน บอกรัก กระทั่ง นั้น.

เหตุผลว่าท่านจะไปเจอปัญญาที่

ทิวายัลยักรักศึกษา ที่บางแสน ซึ่ง

กำหนดให้ย้ายตามใบ ประกอบกับ

ระหว่างนั้น ท่านจอมพล มีราชการงาน

เล็ก ๆ ตามงานหนักเหนื่อย ท่าน

เลยขอพักผ่อนเปลี่ยนจิตหนึ่ง เพราะ

กลัวจะเจอเรื่อง ปวดเค็ม ไปตามท่าน

จนหมดเวลาอีก.

ผมไปเห็นทำเนียบเขียนเขียนตาม

ตำรวจวงแปดตอนเพอร์เรนซ์ รอม

พลท่านไปยางแสน ผมทรงเครื่องใหญ่

มาแล้ว ทยอมเสียเที่ยวก็ดูอยู่ใจอยู่

พอได้ทราบว่า ท่านจอมพลคนผู้เฒ่า

ไปยางแสน ผมก็เลยคุยยี้ดึกความ

ท่านจอมพลไปยางแสนด้วย เพราะ

ทราบว่า “เด็กชายปัญญา” ก็จะไปอ่าน

ราชการ สร้างวิทยาลยการศึกษาให้

ท่านจอมพลด้วย คงมีอะไรก็ ๆ มา

เล่าสู่กันฟังอยู่บ้าง. แต่ผมไม่ได้จริงไป

วิทยาลยนั้นเลยก็เหว แต่ไปทัศนาร

ค่ายลูกเสือของเด็กชายปัญญา ซึ่งอยู่ที่

ค่ายดงเขาฉลาก ก.ม. ๑๕๕. ค่ายลูก

สร้างขึ้นที่เขื่อนแควแห่ง ๑ ที่ถดถวน

เข้าไปประมาณ ๒ กิโลเมตร ผ่าน

ป่าช้าเก่า สวนมันส้มขะหลัง, อา

คารคอนกรีตเสริมเหล็กที่สร้างมา ๓ ปี

แล้ว เหมือขอมยระมาดไปบ้านท่าน

ยชก สร้างโคกแค่นางของอาคาร

กับย่านพักอยู่อย่างสวยงาม ๑ หลังสำหรับ

‘ท่าน’ พ่อหนูเล็ก ๆ ไปจากอาคาร

กินลมชมบุษกน ให้เย็นที่เขื่อนขาน สบาย

อารมณ์ ในนามของ “ทัพผู้กล้าค่าย

ลูกเสือ” ซึ่งไม่มีอะไรเลย คนสักคน ๑

สุนัขสักตัวก็ไม่มีเจ้า กับโรงก่อสร้าง

ร้าง ๑ หลังแล้วน้ำเซ่นเซ่นเอาให้ท่าน

เอาเงินของชาติไปปลูกเล่นทุกปี ยี่สิบ ๕

แสนบาท ยังไม่มีรูปเขียนร่างอะไร

ทั้งนั้น.

กลับจากค่ายไปค่ายลูกเสืออาคารหันหัว

แล้วไปเที่ยวบ่อไร่ร้อน บ่อไร่ร้อนไม่ร้อน

ทางที่ถนนไปดีเข้าหาวกแล้วแต่คันเก็น และ

ทำเป็นอาคารที่ทันสมัยจริง แต่ก็ไม่ค่อยมีคน

เข้าไปและไม่มีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวก

จะล่าอากรรม ๆ ก็ไม่ได้เพราะนอกคนหลังขึ้น

ไปจับปลือชื้อบนหลักกลางบ่อ แต่ที่ชื้อบน

กรมทาง ที่ตั้งถนนข้างนอกเขาหน้าหาวกเงือก

มาก มีช้างจะเกิดโรคคอกเขาตอกกันบ้างเป็น

เพราะทางเขื่อนขาน.

ผมกะไปตั้งวิทยาลยการศึกษา

แสนพอที่ย้ายสามโมง พอไปตั้งปาก

ทางเข้าก็เห็นท่านจอมพลขยับเพียบ

เทสิลม คนเขี้ยวคนใหม่ ฉิวฉิวเขาไป

พอดี ผมก็คุยบ่ปายมูกก็เข้าไป

เวลานั้นรูปที่ตำรวจคิดคาม เล่นคาม

มาใหม่ รนรจนมพลเจ้าประวิภา

ยลยไปแล้วรู้ควรวา วิถีที่คามไป

ทัน.

วิทยาลยการที่กัษานี มีอาณวย

เวดกวางยาวรังเรนคักกาคันมะพร้า

ปลูกไว้ไว้จนมากและมีผลแล้วโดยมาก

ใครเข้าไปเห็นแล้วระอชอกกว่า ถ้า

ทำขึ้นโรงมหรณที่สมัยะก็ไม่นาน

อาคารปลูกขึ้นสองชั้น หลังแรกอยู่ซ้าย

มือปากทางขึ้นหอประชุมคือที่ระ

กษณูยักรักมีกองเก็บรักษาควรวมา

เวียงววยรัยมพล หลงพรหม” ก.ช.

ปัญญา” มารออยู่แล้ว คุณหลวงสม

เลื้อกรชยิบแดง ปัญญาใหญ่ของ

พาลงกรณ (ถ้าสมรอมพลก็จะขึ้น

เทวคาไปเลย) รอมพลพลรงกัสม

เลื้อกรชยิบขาวปัญญาเหมือนกันแต่

ปัญญาว่าวิสาครศรัศยัญยิตติ

ของมหาวิทยาลย วิชาธรรม ศาสตร และ

การเมือง ภาพในวันนั้นผมอยาก

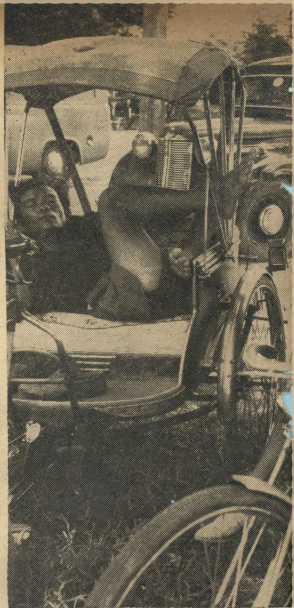
ให้ใคร ๆ มาดูกันเพื่อเก็นเพราะเลื้อ

ปัญญา ของอาคารซ้ายชยิบ และ ผัว

หม่มก็สวมอยู่ (อ่านต่อหน้า ๓๐)

“จีบสมบัติใหม่”

คนสำคัญ ๆ ๆ ๆ ปัจจุบันนี้ เป็นรัฐบาล ต่อ ๆ

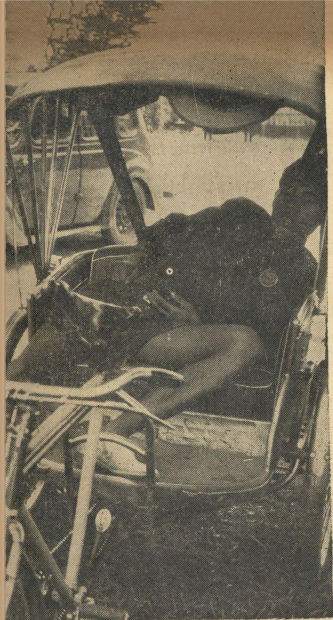
☆
เปล่าหรอกนะ, คนสำคัญ ๆ ๆ ๆ ที่
ข้างบนนี้หรอก แก่ไม่มีความสำคัญ
พรรคการเมืองพรรคไหน หรือพวกใด
เลื้ดขาดมา เห็นคเห็นอยเมือยลา
แกกันอนหลับ (ซึ่งยังงี้ ๆ ก็ต้อง “
อย่างสบายอารมณ์ ไม่มีการเมืองเร

☆
แต่คนสำคัญ ๆ ๆ ของชาติในนี้ ค
และหัวหน้าพรรคเสรีนิยมจักคิด, เด็ก
นายพลเอก มังกร พรหมโชธนะ
นายพลโท ประยูร ภมรมนตรี มี
เอกเผ้า ศรีบานนท์ เดชาธิการพรร

ก้องร้องว่า....

“ข้าราชกา

ภาพโดย.....

นี่อย่างยิ่งของชาติ ปึกว่าจะป็นรัฐบาล เข้าไปอีก.....!

☆ ☆ *

ไม่รวมทั้ง "คุณสนาน" ทั้งสองที่มองเห็นอยู่
อันใดต่อการเอาใจใส่ในรัฐบาลหรือไม่วรัฐบาล
แก่ไม่สำคัญด้วย สำคัญอยู่ที่แก่นันสามล้อพอ
ที่เอารถแอมเข้ตรงที่เจ้าหน้าที่จะไม่มาไล่แล้ว
สิทธิ" ด้วยในโอกาสเลือกตั้งข้างหน้า) ไป
ล้มระเถเทเมาอยู่ในความฝัน.

☆ ☆

อมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี
ายปัญญา !.... เอ๊ย ! ขอโทษ..... ท่าน
เด็กหญิงเรณู (อู๊ย! ขอโทษอีกที) ท่าน
รับ แล้วท่านนายพลจอมอึดวิน พลตำรวจ
ส่วนนี้คงคิดลึๆผู้เข้มแข็งยิ่งนัก ผู้จึงประกาศ

การมุ่งกับการเมืองได้แล้ว"

"ดากลองโท-สปีดาห์"

เรื่องเซี่ยง

เล่นซ้ำประวัติกันเองก็เก๋
ออก 'สิงห์สงคราม' เมอร์ฟี

ไม่ใช่เซี่ยงเพราะว่าวังหนิงแคบ
คอลเลกชันความมาลงในหนังสือพิมพ์
ฉบับนี้ผมจึงได้พูดถึงหนังเรื่อง "สิงห์
สงคราม" (To Hell and Back) ที่นัง
ฮันมาลีไปยกตัวถึงของ ยูนิเวอร์แซล
อินเตอร์เนชันแนล ซึ่งกำลังฉายอยู่
แต่เป็นเพราะมันนี่หนังสงคราม และ
ชีวประวัติของกัน ๆ หนึ่งซึ่งผมควรจะ
พูดถึงมานานแล้วทำไมไม่เรื่องสงคราม
เรื่องใดในเวลานี้ดีกว่า หรือมันเพียงก็
เท่า "สิงห์สงคราม" หรือ

ถ้าหากนี่คือเรื่องเซี่ยงจริง เราเคยได้รู้
ถึงประวัติของนัก เฮอร์ฟี มาแล้ว เฮอร์ฟิ
กับบทบาทของหนังหนังหนึ่งเป็นอย่างไร เฮอร์
ฟี จักร์ ออก เมอร์ฟี เป็นนักแสดงหนังที่มีใน
มาหลายปีแล้ว และชื่อว่าเป็นเรื่องเซี่ยงให้
ชื่อประวัติในวงการมาหลายปีจนมาแล้วใน
ฐานะที่เขาเป็นเซี่ยงของจริง และในฐานะ
ที่ได้รับรางวัลออสการ์ เป็นนักแสดงยอดเยี่ยม
ในการแสดงสงครามคราวนี้

ผมอยากทราบอีกสักครั้งว่า เมื่อ
เวลาตก ออก เมอร์ฟี เวียดนามซึ่งประวัติ
วิกิตนเองที่พาเขามา ปากกว่าชายก็
มาคา คนที่ได้อ่านรายการให้เรื่องนี้อ่าน
นั้น กลายเป็นเซี่ยงมาอีกครึ่งหนึ่ง
ทั้ง ๆ ที่มันคือเรื่องจริง ออก เมอร์ฟี
เองก็เคยเจอเอาชีวิตผัดสัปดาห์ถึงสาม
ครั้งมาแล้ว แต่ด้วยนั้น ประวัติสงคราม
ครั้งไหนหนุ่ ๆ ถ้าหากได้มันของ
นักอ่านกลาง เป็นเรื่อง รัง ขุนมา ขวัญ
ภาพฉาย โดยเอาเรื่องจริงประวัติ
นั้นเอง เข้ามาแสดงเป็นของตัวเอง
และซึ่งไม่มีใครหาญเข้ามาแสดงแทน
ได้ด้วย ทั้งนี้เราอาจจะพบภาพของ
หนังเหมือนเรื่องจริงและได้เห็นความ
กล้ากายของบรรดาหนุ่มคนหนึ่ง ที่กล้า
เป็นวีรบุรุษในสงครามโลก ครั้งก็สอง
ก็พบเห็นอยู่กลางหาญซึ่งต่าง ๆ ๒๔
เทวีบรรดาซึ่งด้วยรางวัลสูงสุดของ
อเมริกา "กองแกรทซ์ขึ้นลือฟิสิกัล
ออสการ์"

ผมขออภัยว่า หนึ่งท่านหนังหา
ได้ยากนัก ก็จะไม่มีเราซึ่งประวัติ
วิกิตนโลกได้สงครามของกันมา
สมมุติได้ด้วยตนเองอย่าง ออก เมอร์
ฟี และเอาเป็นหนังเรื่องเดียวกันประวัติ
ศาสตราจารย์แห่งการสงคราม
ด้วย วีรบุรุษผู้กล้าหาญผู้กล้า
หาญที่แท้ในกองทัพของอเมริกันมา
ประวัติและออกของกันเข้ามาแสดงด้วย
ตนเองอย่างหนังเรื่องนี้

หนังไทยประชันกันใหญ่
แล้ว สามเรื่องสามโรง
สามรสครบทุก

นายวัน (นักเทศน์คนดกมัน
ที่ ๒๓๓ สิงหาม) ผสมกับไม่ได้นักไทย
เรื่อง "บันทวยทอง" ที่โรงหนังเฉลิม
กรุง เพราะเราของกันเขาไชยณา
เซี่ยงเป็นเสียงคนคนไม่ไปเสียทุก
เป็นได้เสีย (แต่เราของโรง) ถ้าที่
"บันทวยทอง" มีคนดูกันแน่น ๆ เช่น
นี้แสดงให้เห็นว่าคนดูคนมาก เฮอร์
ฟี วิจิตร และ ชน: ศิวบูล พระเอกนาง
เอกมีแฟนเพี้ยนมาก คือไปต่างเสก
เรื่องอะไรอีก คนก็ดูหนังกันแน่น
เช่นเคย แม้ว่าจะเรื่องจะมีคนดูจะชด
แก่ปกติเรื่องการพากย์วิจิตรไทย
พากย์มาแบบทุกเรื่องของวิจิตรพระยา
ไม่ได้นักเทศน์ แต่แสดงให้ทางไชยณา
เซี่ยงซึ่งทางชก วิทยน: ทางนาเว
สนทร เว้นเราออกฉายเสียงกันไป
นั้นทำให้คนที่ไม่ได้ไปโรงดูก็ยังไม่
มาก

เมื่อผมยังไม่ได้นัดรวมกับทุกคนหนังเรื่องนี้
ไม่ได้มากไปนัก แต่ก็ยังดีถึงทางไชยณา
เซี่ยงจะ ก็คือหนังออกไชยณาออกเจ้าของหนัง
เราซึ่งไม่ได้คือ คือ ดูว่าของกันเสียงเอะ
ก็ไม่ได้ลือหนังไชยณาแบบนักเทศน์ เหมือน
ของหนังเรื่อง "บันทวยทอง" นี้ ซึ่งผมจะ
เล่าแบบหนังว่าไชยณาจะ ไปเล่าว่า ๔
แสนบาท

ที่นี้ เมื่อผมจะดูเลขาไชยณา
ลงไปว่า ๔ แสนบาทแล้ว ผมนึกของ
ผมต่อไว้ว่าหนังเรื่อง "บันทวย
ทอง" นี้ฉายได้จนถึงหมก ๔ แสนบาท
อันเป็นคิวละครเวทีนัก

ไชยณาออกเสีย ๔ แสน หักค่าโรง
ออกเสีย ๔ แสนก็คงต้องของราย
ได้แล้ว เราของกันจะหักกำไรเราให้
โดยยังไม่หักค่าของกันการสร้างซึ่ง
จะไว้กว่า ๆ ราว ๓ แสนบาท

ผมนึกของแล้ว เราของกันที่
ไม่กล้าทุ่มเททำไชยณาโรงลงไป
นั้น อาจไม่กล้าซึ่งความความและ
และไม่กล้าเสียต่อการเอาเข้าซึ่งกัน
เองไม่ไปทุ่มเอาไว้แต่กัน และโดย
ที่ตนเองไม่กล้ากว่ากันคนกันอื่น ๆ
ที่แพร่หลายไปทั่วทุกจังหวัด ซึ่งนี่ว่า
เป็นข้ออยู่และซึ่งกันที่ไชยณาโรงมา
ทั้งทางยกกันนี้ เพราะชกหนังไม่
หลังนั้น กว่าจะรอหนังวิ่งไปหลาย
๑๐ จังหวัดก็หมดอายุ แท้ก็ถึง
ที่ไชยณาหนังเรื่องเกี่ยวกับตัวหนัง
ออกซึ่งโรงไปเสียๆ

ที่โรงหนังที่โรงวิ่งอยู่หนังให้ออกเหมือน
กัน เรื่อง "ออสการ์" ของ ส. อาสนจินดา หุ
รัง ส. แสงจันทร์ ข้างเสียงโรงที่โรงว่า
หนังเรื่องไหนดีสัก (มาก) เรื่องนี้ แฟนของ
ไชยณาเมื่อเห็น ๆ "สือต๊อ" นี่หนังที่เร
เรื่องที่ ส. "น" ขึ้นออกทางโรงและโรง
ที่ฉายให้ดูมีชื่อ เรื่องเข้าตัวหนังให้
เครื่องคิดในของจาก เลขาที่ ส. อาสนจินดา
ทำให้โดยคิดไปว่า โรงหนังที่โรง
โรงหนังและกันโรงหนังที่โรงไปให้ฉาย
โรงหนังจากหนังนี้ไปคือเครื่องคิดให้คิดกัน
เทื่อ

ที่นี้ โรงหนังเฉลิมบุรีแฟนก็ยัง
ละ? คุณประพัฒน์ วรรณเสาว ผู้
อ่านข่าวการ วิจิตรศักดิ์มา เจ้าของ
ความคิดแต่หนังของประมาดก็แสดง
ก่อสร้างคือให้โรงไปว่า ๆ ๓ ล้าน
ให้ไอ้อาตมาขึ้นหนังก็ ทั้งหนังไทย
หนังฝรั่ง พอวันที่ ๑๑ ยังไม่ขึ้น
เรื่องหรือก็ก็ให้ถูกขึ้นก็โรง ฉายหนัง
ไทยเรื่อง "สุดสัปดาห์เซี่ยง" ซึ่งคน
โดย วิไลวรรณ วัฒนพานิช ความมัน
ลือโลก พากย์ประชันกันอย่าง
เรื่อง (วันวัน) ระหว่าง "วิจิตร-
มรต" กับ "เสหม-วิจิ" อย่างที่ไม่
เคยมีมาในประวัติการพากย์หนังไทย
ชื่อเรื่อง "สุดสัปดาห์เซี่ยง" ฟัง ๆ
ก็เหมือนเรื่อง Lost Horizon ของฝรั่ง
ซึ่งโคทมมีเคยสร้างมานานแล้ว ผู้กำกับ
การแสดงคือนาย (อ่านต่อหน้า ๓๔)

วิทยามาการ

อุปการณธรรมชาติ, ดาว
การเข้ามาใกล้โลก อุปการณ
โดยมีมนุษย์, ดาวเทียมขึ้นฟ้า

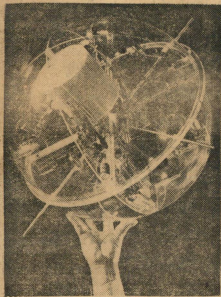
ในขณะนี้ชาวโลกส่วนใหญ่ก็
ตั้งแง่พิศพิศข่าวความเคลื่อนไหวของ
นักเซี่ยง ผู้นำของอียิปต์ ในกรณี
คลองสุเอซ ด้วยไอ้เซี่ยงที่เหมือน
ก็ลงสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นยุคของ
อาวุธปรมาณูหลายประเภทมากขึ้น ๆ
ชาวโลกก็กลัวกันแล้ว กลัวสงครามนิว
เคลียร์ประสพการณ์ใหม่ขึ้นมา ซึ่ง
ปรากฏกันนี้มาโดยมนุษย์ โดยอาศัย
วิทยาการก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ นั่น
คือ ข่าวว่าคณะกรรมการอียิปต์
นานาชาติ (๔๐ ประเทศ) จะมีการ
เก็บดวงแรกขึ้นฟ้า ตามโครงการ
คนควาย ค.ศ. ๑๙๕๑-๑๙๕๔ เริ่ม
แต่เดือนกรกฎาคมปีนี้ไปจนถึงเดือน
ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ รวม ๑๐
กว่าเดือน สี่ว่าด้วยโลหะผสม
ผสมพลาสติกแบบใหม่ที่ทำขึ้น
นาจวามร้อน ระสรวลดึงขึ้นสู่
ฟ้าในระบอบ ๒๐๐,๓๐๐ ไมล์ หนึ่ง
โลกด้วยความเร็ว ๑๔,๐๐๐ ไมล์ ต่อ
ชั่วโมง โดยจะหมุนรอบโลกวันละ ๑๖
รอบ.

ความนี้ผมมักจะเริ่มมาที่นัก ๒๐๐
บรรพบุรุษอยู่กับการขึ้นที่ภาพและ
สภาวะอากาศ และแสงซึ่งสูง แล้ว

ดาวอังคารจำลอง ให้เห็น
ลักษณะคล้ายกับ
ฐานที่ไว้ส่งยานอวกาศ

ความเพียรจำลองทำด้วยพลาสติกผสม
แสดงให้เห็นอุปกรณ์การบันทึกแสง—
ภาพ — และคุณสมบัติของอากาศลด
จนจน ความร้อนจากดวงอาทิตย์แล้ว
ราชบัณฑิตยสถานได้บันทึกไว้ดังนี้

รายงานลงมายังพันโลกด้วยคันวิทย
เครื่องนี้ภาวเทียมใช้พลังขั้วขั้วทรงถึง
ทอการฐานอิงในคานอากาศของส
รัฐอเมริกา คานเทียมหมุนรอบตัว
และวิ่งวนรอบโลกทุก ๔๐ นาที มนุษย์
อาจมองเห็นดาวเทียมด้วยตาเปล่า ยน
ผิวโลกแห่งหนึ่ง เป็นเพียงจุดแสงสว่าง
เล็ก ๆ ในตอนกลางวันหรือตอนพลบค่ำ
คว้านานในสหรัฐอเมริกานักวิทยา
ศาสตร์หลายคนลงมือมีการแนะนำประ
ชาชนให้ทราบถึงดาวเทียม ส่งดาวเทียม
ง่าย ๆ ไว้สำหรับดู “คานเทียม” กัน
ข่างแล้ว นักวิทยาศาสตร์สหรัฐได้
ประมาณ สว่างดาวเทียม รัน ขึ้นเงิน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์
สิ่งที่นักวิทยาศาสตร์หาวิธีให้ทางออก
ของดาวเทียมขึ้นไปวางนี้ ก็คือจะให้ความรู้
ใหม่ ๆ เกี่ยวกับสภาพของบรรยากาศชั้น
เหนือพื้นโลกที่มนุษย์ไม่เคยรับรู้ถึงมาก่อน
เกี่ยวกับพลังของแสงอาทิตย์ อุณหภูมิของอ
ากาศ การเคลื่อนที่ของลม ตลอดจนเรื่องอื่นกับ
ดวงดาวต่าง ๆ และการส่งวิทยุข้ามทวีปซึ่ง
ครั้งหนึ่ง เคยต้องอาศัยการเชื่อมต่อความร
จากดวงอาทิตย์ส่งไปไว้บนเรือดำน้ำที่มหา
น้ำลึก และช่วยให้การทหารมีข้อมูลการไม่ขัด
กัน เมื่อใช้การรบกับกองรบปรปรือกัน
เพราะดาวเทียมสามารถมองเห็นอยู่ในอากาศ
ได้เป็นอย่างดี อาจจะเป็นประโยชน์กว่าวัตถุที่โค
จรนอกโลก เทลีสโคปจึงเป็นได้สูง ในระดับ
เดือนกันยายนปีหนึ่งของกลางในสงครามโลก
ที่เริ่มขึ้นนี้ ยังเชื่อว่านักวิทยาศาสตร์ได้รับ
ความรู้ใหม่ ๆ อีกหลายแขนงเกี่ยวกับดาว
ดวงนอกโลก เทลีสโคปเหล่านี้ไปใช้สำรวจดวง
อื่น ๆ อาทิ ดวงจันทร์ และดาวอังคาร ซึ่งเป็น
สิ่งที่มีคนสนใจมาโดยตลอด (อ่านต่อหน้า ๓๔)

ศอไรตร

ร.ม. คลังวัดเกรกรายได้วัด ดินฟ้าอากาศวัดกำหนดเสียหลายได้.

(จากสยามนิกร ๒๑ ส.ค. ๒๕)

สมัยนี้สะดวกในกิจ ในที่สุดผลของข้างท่านรัฐมนตรีคลัง ที่เกิดความหวาดหวั่นว่ารายได้อาจจะ
อาจะตกต่ำ อันมีผลสะท้อนมาภายในทางธรรมชาติ ระวังอยู่หม่อมกว่าดินฟ้าอากาศ อาจะมีส่วนทำให้
ผลผลิตของประเทศเสียหายไป อาทิเช่นข้าวซึ่งไทยเราก็คือเป็นสินค้าออกที่สำคัญอันหนึ่ง ฉะนั้นข้าจึงเป็น
สินค้าออกกันยาวได้มาสู่รัฐ มากกว่าสินค้าประเภทอื่น ๆ เช่นแร่ไม้สักและยางเช่นนี้ แต่ความระวังกันเช่น
นี้ทำให้เรามองเห็นเรื่องของดินฟ้าอากาศเป็นปัญหาใหญ่เสียแล้ว เพราะเมื่อสองสามมานี้ ดินฟ้าอากาศของ
เราอยู่ในภาวะปรกติ แต่เราก็ยังไม่สามารถที่จะทำนายได้ว่า ให้อันถึงความคงไว้ได้ ทั้งนี้ใช้อันโลกของโรต
มูลเหตุหนึ่งก็ด้วยเนื่องมาจากปัญหาทางการเมืองนี่เอง ผมเชื่อว่ารัฐย่อมตระหนักถึงข้อเท็จจริงนี้ เพราะ
เรื่องของปัญหาทางการเมืองก็ ภัยปัญหาทางการเมืองเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ออก ประเทศใดถูกคุมอำนาจทาง
เศรษฐกิจ ก็ย่อมหมายถึงว่าประเทศนั้นจะต้องถูกผูกอำนาจทางการเมืองด้วยอย่างไม่มีปัญหา ความเสียเปรียบ
ในการการค้ากับข้อมรรทุกก็ขึ้นด้วย สำหรับประเทศไทยเราเคยผูกอำนาจมาแล้วในปัญหาเรื่องยาง เราลดคุณค่า
มูลเหตุของเรื่องนี้ก็ดูว่า ที่ว่าทางไทยเราต้องตกต่ำเพราะอะไร มิใช่ด้วยเนื่องมาจากปัญหาทางการเมือง
เมืองเป็นส่วนใหญ่หรือหรือ ฉะนั้นคำกล่าวของท่านรัฐมนตรีคลังนี้ ถ้าเรากล่าวให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง
แล้วน่าจะกล่าวว่า “รายได้อาจจะร่วงโรยได้ เพราะผลผลิตทางการค้าเป็นนโยบายการเมื่อผลิตผลหายไป”
นั่นแหละผมเห็นว่า วัตถุทางตรงทุกมากกว่าในทางธรรมชาติ ซึ่งประเทศไทยเรากำลังประสบภัยอยู่
เท่านี้กับ.

ควนประกาศวิธีเป็นนักเศรษฐศาสตร์ไทย.

(จากสารเสรี ๑๕ ส.ค. ๒๕)

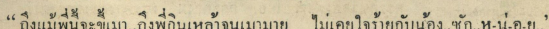
เรื่องของความหาเลี้ยงแล้ว ผมเห็นจะต้องขอให้ทุกคนเห็นที่หนึ่ง เพราะรู้สึกว่าอะไรที่มีผลเกิดกับพ
มากเหลือเกิน แต่มันเหมือนกันที่ข้อขัดข้องกันเหมือนกัน อาทิเกี่ยวกับปัญหาการค้าขายในแง่เป็นต้น เล่นเอา
ต้องรีบแก้ไขนี้เพื่อชีวิตที่เดียว ส่วนในทางที่ถูกต้องประกาศความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ นั่นแหละ
เกินกว่าข้อขัดข้องที่ควรพิจารณาที่ข้อขัดข้องมาก เพราะบรรดาถูกขัดข้องของชีวิตนั้น เกี่ยวข้องว่าเรามี
อยู่ทุกหัวระแหงของประเทศไทย ฉะนั้นเมื่อเกิดแล้วมาอย่างนี้แล้ว คุงคงก็จะตั้งคำถามการว่าทำต่อไป
อย่างไรให้มีปัญหา นี่เป็นแผนการที่ดีเยี่ยมแล้ว ไม่ใช่เล่น ซึ่งหากจะเทียบกันซึ่งการหาเลี้ยงชีพหรือการเสวย
ศิลาแล้ว (ไม่เหมือนดังชีวิตปกติ) พระภิกษุซึ่งยึดมั่นในศีล ๑๐ เพราะการหาเลี้ยงชีพหรือการเสวย
ไม่มีทางกระทำได้เสียเลย นอกจากจะขาดทุนอยู่เรื่อยเพราะขาดเงินเชิง มิหนำซ้ำยังหาความเสื่อมโทรม
เสียอีก ด้วยการที่เจ้าภิกษุที่ขาดเงินคือขาดยาโดนและขาดมาช่วยพูดหาเลี้ยง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อคุณ
ควนประกาศออกมาเช่นนี้ ทำให้ผมรู้สึกได้เป็นอย่างดีว่า ปวักกันเกิดหรือเป็นนักเศรษฐศาสตร์ไทย ? ทุกคน
ก็จะต้องยอมรับความจริงอันหนึ่งว่า ในยุคใด ๆ ที่มีการปฏิรูปการของประเทศ ทำได้สำเร็จเพียงคนเดียว
หาได้ไหม ผมเชื่อเหลือเกินว่าบรรดาภิกษุและนักบวชอื่น ๆ อย่างปราศจากการเหลียวแลจากรัฐนั้น อาจ
มีอยู่บ้างไม่มากนักก็ ขาดรายได้เสียสละมาถูกที่ถูกกับความรู้ความแล้ว ในสมัยสมเด็จพระนเรศวร
หรือพระเจ้าตากสิน ๆ แต่ ไม่มีใครรู้เพราะประวัติศาสตร์ก็จะไม่บันทึกโดยเฉพาะเท่านั้น เช่นเดียวกับการ
ชาติก็เหลือสักคน ถ้าหาได้สำเร็จเพราะปวักกันเกิดไหม หากสำเร็จลงกับ “ขบวนการเสรีไทย” กาง
หากนั่นเป็นสิ่งแท้จริงที่เราจะส่งเสริมไทย.

คำวาททั้งสามเกี่ยวกับคุณความดี
 ๑. ผนวกใจกันทั่ว และให้ทะยานตามพระ
 ๒. เหนือที่ เจริญม ทั่วระชนกนิณชาชาติทุก
 องค์. คำตอบที่เขาได้รับก็คือการปฏิบัติ

“ไม่ใช่มันเสียละกระมังจ้ะ. ผู้
หมวกเห็นมันหรือจ้ะ?” ข
“ไม่ทันเห็นจ้ะ เพราะว่ามืด. แต่
รูปร่างมันคล้ายไข่เป็ดม.”

ตำรวจที่สาม ถามนายเมฆอี
สองสามคำก็เดินออกไป โดยไม่พยา
ยามคันหาก็ไต่เปรมร่อยุ่จนเหตุการณ์
เข้าจนพละโรงวางใจได้แล้ว กลับลง

ทักษิณ้อง. วาภาพเหตุการณ์
 ตกใจอะไรได้ว่าเปรมเพื่อนเก่าอยู่ใน
 ฐานะอย่างไร. ระหว่างทักษิณ้องเปรม
 ก็ทำท่าจะออกเดิน เกิดสาวจึงรีบพูดว่า
 “มาคุยกับเราไหมจ๊ะ. เรามว

ยุควิชชิต์

พรรคชาติประชาธิปไตยขอเรียนยืนยัน
ด้วยใจบริสุทธิ์ และมั่นใจ ต่อประชาชน
ผู้มีเกียรติว่า

พรรคชาติประชาธิปไตย จะไม่
สลายตัว. หรือรวมกับพรรคใด...
จะไม่มีใครยุบเลิก หรือกิจการของ
พรรคใด...หัวหน้าพรรคไม่เคยคิดขาย
ตัว หรือขายพรรคให้แก่มุขมนตรีพล
ใด แม้จะถูกบีบบังคับเช่นนี้ การเมืองที่
ไร้เกียรติของนัก ไก่กระทำมาแล้ว...
โดยเฉพาะ คณะกรรมการพรรคเสรี
มนักคิดไม่เคยให้ออมพลสฤษดิ์ อนุ
วัชร์ มาไกล่เกลี่ยขอความร่วมมือจาก
พรรคชาติประชาธิปไตย ออมพล.
พิบูลสงคราม และ ออมพล สฤษดิ์อนุ
วัชร์ ไม่เคยดำเนินการของพรรคกัน.

พ.ท.ร.ว. น้ำเพชร ระบายความ
ในใจให้ฟัง พร้อมกล่าวยืนยันว่า
การเมืองเมืองไทย เล่นกันหลายชั้น
หลายเชิงแต่ละชั้นสลับปรกโฮมม ซึ่ง
พรรคชาติประชาธิปไตยจะไม่ประพฤติ
และปฏิบัติเช่นนั้น. พร้อมยืนยันใน
ที่สุดว่าถ้า พ.ท. ชุมฯ คงถูกบีบบัง
ให้เข้าพรรคเสรีมนักคิดไป ก็พร้อม
ผู้แทนพรรคร่วมมิตินายอานกร อภิ
เกษม รองหัวหน้าพรรคอย่างไม่มีการ
เปลี่ยนแปลง.

เสียง "ฮือ" กระหวั่นดัง
เป็นการเร่งให้สมาชิก ขึ้นสู่ประชุม
เพราะใกล้เวลาแล้ว. ทางสโมสรจึงได้
กลัลดายความร้องแก่จอแจของ ส.ส.
แต่ละคนก็ทยอยกันขึ้นสู่ประชุม. ขณะ

ที่ข้าพเจ้า เค้นมาถวิลบรรโสดาจาก
หลัง พัดกันชักกันจอมพล ป. นาย
รัฐมนตรี พุ่งลงเข้าจอกอกก็ จึง
เข้าไปที่ความเคารพ หมายถึงแล้ว
ข้าใหญ่ สักขึ้น ๒ ขึ้น จอมพลโยก
มือขอถั่ววันนั้นสายแล้ว มีอะไรก็
เอาไปถามในที่ประชุม วันศุกร์ก็ว่า
ว่าแล้วก็ขึ้นบรรโสดาไป.

ที่ประชุมสภานี้ไม่มีสมาชิกอื่นไป
นั่งในที่ประชุม ๑๘ ที่ กำนประ
ถมอตรา ขุนนางด้วยประธานคนที่
หนึ่งและคนที่สองตามระเบียบ.

วันประธาณได้รับญัตติด่วนจาก
รัฐบาล ให้ร่างพระราชบัญญัติ
เลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว เข้าพิจารณาใน
วาระที่ ๒-๓ ซึ่งพิจารณาถ้อย ฟังได้
มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ
พ.ร.บ. เลือกตั้งขึ้นพิจารณาถ้อย
เมื่อเป็นที่ตกลงแล้ว คณะกรรมการ

การวิสามัญม พ.ร.บ. เกษ เกษ
ประภัทร เป็นประธาน พ.ร.บ. หลวง
ชาติ วิจารณ์ โสภณ, นายพัน อิน
วงศ์, นายสุทิน พูนพิณนี้ ก็เข้า
ประจำที่กรรมการ จากไปเสีย ๓
นาย คือ หลวงวิจิตรวาทการ, นายเกษ
ม สงขลา และนายอรรถวิสุทธิโยธา.

การประมุขในที่ประชุมไม่มี
สมาชิกอื่นเสนอขอแปรญัตติไว้หลาย
ด้วยกัน แต่กรรมการวิสามัญฯ
ให้ฟังแล้วไม่คิดใจ คงเหลืออยู่แค่
ส.ส. สวัสดิ์ พงศ์ คนเดียวเท่านั้น ที่
สงวนไว้ขอแปรในที่ประชุม

ส.ส. สวัสดิ์ โสภณขอแปรญัตติ
ไว้ในมาตรา ๓ ซึ่งโดยญัตติไว้ให้
หน่วยเลือกตั้งหนึ่ง ให้มีผู้ใช้สิทธิ
ไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน ซึ่ง ส.ส. สวัสดิ์
ไม่เห็นด้วย เห็นว่าควร "ไม่เกินพัน
สองร้อยคน" เพื่อทำให้ประชาชน

แคปิตอล ฮีโร่

ปี ๒๐๔๗

ใช้เครื่องเล่นแบบใหม่

อลัน แลตต์ มีใบแบบบัตรรางวัลของเล่นจิดต๋อ ๖๐ ล้านเหรียญทองสำหรับเงินรางวัล

ดังจับตัว ลีเวอร์เนอร์

ฟาดกันด้วยหมัด.....ด้วยปืน.....ด้วยเล่ห์เหลี่ยมนักเลง.....

★อลัน แลตต์ ★ เอ็ดเวิร์ด จี. โรบินสัน ★ โจห์นนี ดรู ★

เริ่ม ๑ กันยายน เป็นต้นไป

ได้รับความสะดวกในการเลือกสิ่ง ที่
ว่าไม่มีสถานที่ดีใจจริง เพราะอย่าง
เช่นในลอนดอน ทำไมเขาจึงทำกันได้

กรรมวิธีการให้ส่ง ส.ส. สุ่ม
พูดกัน ชื่นชมกรรมวิธีก่อนเป็นการชิม
ล้างว่า ความจริงนั้นชดเชยแต่ญัตติ
นี้ไม่พยายามเข้าใจ เพราะหลักการ
เกิดขึ้นไม่ได้โดยง่าย คงถือตามเดิม
แต่เห็นว่าเพื่อจะให้ความสะดวกมากขึ้น
ถ้าหากเกินกว่า ๑,๕๐๐ คน ก็แยกเป็น
๒ หนวบ

ที่ถูกต้องตามบัญญัติฉบับแก้ไขคือ ส.ส.อาจ
พ้นจากตำแหน่งเพราะความ สักก็เพราะการ
ประจักษ์โดยชัดแจ้ง กล่าวถึงว่าการกระทำ
ว่ามีผิดหรือไม่เพื่อที่จะถอนคณะนั้นให้
ไม่รับใช้ โดยเหตุอันเป็นกรณีพิเศษ
ที่ชัดเจน เพื่อเป็นการระงับรัฐประหารให้โดย
ไม่กระทบต่อคณะราษฎรแบบเลือกตั้งใหม่
ให้รู้ไป กฎหมายฉบับใหม่เพื่อปรับปรุงการ
ไปไม่ได้รับแจ้งไว้ในกรณีเลือกตั้งเพื่อที่ควรคิด
แก้ไขเห็นได้ไม่ยากขึ้นแล้ว การเลือกตั้ง
นี้ควรจะให้เป็นประชาธิปไตย ความเป็นกลาง
ไม่ยอมอยู่ข้างใดข้างหนึ่งจะได้ใช้วิธีนี้ โดย
เฉพาะในเขตเทศบาลด้วยละ การจะจัดให้
รับความสะดวก ๆ ขึ้นไป

ฝ่ายค้านก็ลงนามคัดค้านวันคล้าย
กันนี้กันมากนักก็เพราะว่าเป็นสวามิ
ลิขิตสักในพรรคเสรีประชาธิปไตยทั้ง
นั้น การต่อสู้กันในวันนั้นด้วยฝ่ายค้าน
ก็ยกทีม เสรีประชาธิปไตย เข้า ค้าน
รัฐบาลแบบผสมกันนั้นเอง

พอ ส.ส. อภิวัชร์ นั้นแล้ว ส.ส.
เศียร วิจารณ์ สักก็พรรคประชาธิปไตย
คนทั้ง ๓ กลุ่มนั้นโจมตีเป็นระลอก
คลื่นทีเดียว พอลูกเรือพาพวกขบวน
การมาถาถนอมที่ศาลาแดง ขบวน
นิยมที่หัวขบวนสำคัญนั้นแทนที่
งานที่กลุ่มนิยมกันนี้ ให้อภิปรายใน
ประเด็น กรรมวิธีการระงับการถ่าย
กิจเข้าอยู่ในประเด็น

ส.ส. เศียร กล่าวต่อไปว่า ถ้า
สมมติสมมุติระงับประชาธิปไตยแล้ว ควร
เพิ่มหน่วยงระงับให้มากขึ้น เพราะ
ประชาธิปไตยคือการที่ประชาชนไม่
ไว้วางใจให้ท่านนั้น อย่างว่าฝ่าย
ค้านเลขาชาวนาเขาไม่ไว้วางใจเรา
พูดกันแต่สังคมแล้วไม่ให้ไว้วาง
ใจทำอย่างไร

เอาอีกแล้วประธานกลุ่ม "เขมร"

อีกว่า "เวลาพูดกรรมวิธี ข้าราชการ
เพราะพวกขบวนเขาไม่ใช้พูดกัน
อันไม่ไว้ใจไม่ไว้ใจ"

ส.ส. เศียร ข้าราชการที่ถูกล
ชักชวนก็เห็นใจอภิปราย ต่อไปอีกว่า
การเลือกตั้งย่อมก็ควรคิด ที่ว่ากรรม
การไม่พอระหว่างนั้น เวลานั้นทาง
รัฐบาล ใช้ระงับการกระจายอำนาจ
หน่วยราชการนั้นก็มีเยอะและเขา
ใช้แต่ตำรวจรักษา และเขาก็กิน
การมีหน่วยงระงับนั้นๆ ที่รัฐบาล
ถาม ถ้ามีหน่วยงระงับไว้บ้าง ขว
บ้านเขาก็กินอย่างนั้น

ข้างฝ่าย ส.ส. สมัยสมมุติระงับ
ฝ่ายผู้ชักชวนก็อยู่มาแต่จึงถูกขึ้น
โดยข้างซ้ายคือ หลวงธรรพ พหิศา
แห่งจังหวัดนครราชสีมา พหิศา
คตของคณะเก่า แห่งโรงเรียนศิลา
หลวง ธรรพ พหิศา อภิปรายด้วยการทรง
ตัวจริง สักก็ตั้งซักเป็นัยุ่หลักใหญ่
กว่าก่อน ๆ หลวงธรรพ พหิศา แห่ง
เกษมสันต์สภากาชาดแต่ก็เข้าใจใหม่
ขึ้นก็ขึ้นได้ ถ้าการก่อกวนไม่สะดวก
เราก็กินหน่วยงระงับไปเลยในจำนวน
ไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน ที่สมมุติระงับ
๑,๕๐๐ คนนั้นขึ้นก็ขึ้นน้อยไปหน่อย

การอภิปรายข้างของกรและ ขุด
สุดกันเป็นลำดับ ส.ส. สวัสดิ์ พึ่งตาม
มาได้อีก ก็เลยเกิดทำท่าอย่างที่กร
มาถาถนอม ยึดหลักกฎหมายนั้นกัน
เพราะคอมมิวนิสต์มาด้วยเห็นเด่น เอา
กันตามเสียงข้างมาก ไม่ค่อยเชื่อกฎ
หมาย มีหลายครั้งที่ให้ข้อแย้งกันแล้ว
ก็ต้องถอยมาเอาอย่างฝ่ายค้าน

ประธาน ทั้ง ทำ หน้า ที่ เหนือ
หนอยนั้น เพราะตั้งกลุ่มขึ้นยังสมา
ชิกอยู่ก็เลยคลอเคลีย ความนี้ถือ
"ขอให้อภิปรายในประเด็นว่าท่าน
ถนัดกรรมวิธีการหรือไม่ อย่างไร"

ส.ส. สวัสดิ์ ก็ว่า "ไม่ทราบใคร
ก่อน ท่านประธาน" ประธาน ไม่กล้า
ส.ส. สวัสดิ์ เเล่เลื่อโอกาสอภิปรายต่อ
ไปอีก หนึ่งครั้งแล้วความ

มรอกที่นั้น คนสุดท้ายคือได้แก่ ส.ส. ขาวชุก
โชคคำถึง "นายกษัตริย์" สักก็พรรคเสรีประชาธิปไตย ส.ส. ขาวชุก คงจะเรียกดูเดิมที่จริงให้
ดูความจริงว่า ท่านเหล่านั้นมีอยู่ในสภา
นั้นกับเมื่อครั้งออกหมายฉบับนี้ที่ทุกคน ขาว
เจ้าก็ไม่ได้มีปัญหานี้แน่นอน ข้อสำคัญอยู่ที่
อะไรที่ทำให้กรรมวิธีการต้องแก้ไขให้รวดเร็วขึ้น
สิทธิหน้าอะไร ๑,๕๐๐ คน

แต่ยังไม่ทันที่ระเข้เหตุผลผลพ
ทุณนี้เกิดก็ถูกกลุ่มอื่นแทนที่ใคร ๆ ก็
รู้กันหมดแล้ว ไม่มีทางพูดกันอีกแล้ว
มันก็อย่างว่า เพราะสมมุติว่า เป็นผู้
แทนกับเขาที่หนึ่ง ก็มันน่าจะเสนอข้อ
อภิปรายเท่านั้น แต่ไหนแต่ไรมาแล้ว
พอสมมุติว่า อยู่ที่นี่มาโคโรนาที่ทุก
กรอกเข้าไว้ว่า "ขออภิปราย"

ส.ส. สวัสดิ์ ขออนุญาตตามที่
ญัตติไว้ ประธานจึงยอมตามที่
พร้อม ๆ ๆ ๆ

"ส่วนมากแล้วท่าน" ประธาน
กล่าว เป็นอันว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้
คงไว้ตามที่กรรมวิธีการร่างเสนอเข้า
มา ผู้แปรญัตติก็ออกไป

แก้ว่า นวัตกรรม

□ เปรสส์คอนเฟอเรนซ์

ต่อจากหน้า ๒๐

ดูถูกด่าทอจากพวกพวกร่างไปหมด ถ้า
ลงสำเนาใส่ไปทำไมเห็น แต่กรก็รับว่า
จึงจึงอยู่ในฐานะประชุมกันแล้ว เสือ
ปริญญาผู้สีกา มีภรรยาผู้สีกา ๆ ก็
ก็เห็นสามชิกห้าเห็นกันก็เยี่ยม สักก็
ก่นก่นดื้อซอซอและสีกาทั้งหลายขึ้นอีก
หนึ่งห้อยห้อยอยู่ข้างหลัง ส่วนผู้ถือ
ปริญญาวันนั้น สวมเสื้อคลุมกำมะลุม
ใส่สีกาเทาทรงขีรวิภา หมวกปริญญา
คำวักแคงกันนั้น พอลงพลก็หล่นสัก
หนอยแล้ว แล้วผู้สีกาปริญญาก็เดิน
มาหาขอพินยอม ซึ่งอยู่ถือเข้าไว้รวม
กิโลเมตร

ในท้องประชุมมีพระภิกษ
สาวกชนบท ๕ รูป พอให้เวลา
"ดร. บัญญา" ก็ขึ้นขึ้น

ไทย-สปีดตาช

ราชการ ราชการท่าน ผู้เป็นประ
ชาว่า วันนั้นเป็นวันแรกใน
ประเทศ ไทย ที่มีการ ประสาท
ปริญญาแก่ผู้ศึกษาวิชาในวิทยา
ลัยในต่างประเทศ ส่วนภูมิภาค
เพราะแต่ก่อนนั้น การ ประสาท
ปริญญาขึ้นที่ตัวกันแต่ในพระ
นครแห่งเดียวเท่านั้น วิทยา
ลัยเห็น มีมาตรฐาน การ สอน
เทียบเท่าวิทยาลัย ในต่างประเทศ
ผู้สำเร็จได้ปริญญาไปแล้ว
จะไปเป็นครูสอน ขึ้นประจำที่
ษา มีหมื่นศึกษา อาชีวศึกษ
ษา และมหาวิทยาลัยก็
ไปเป็นคณาธิการอำเภอต่อไป

หลวง พรหมตาม ข้าราชการ
วิทยาลัย บางแสน มีักคน กว่า ๖๐
กระทรวงศึกษาธิการจึงระงับให้
ณาเขตกว้างใหญ่ต่อไป ให้เป็น
เมืองมหาวิทยาลัยในกลางภาคไหนก็ไป
เวลานั้นมีคนศึกษาพร้อมกัน ๑,๐๐๐ คน
แล้ว และเชิญทางปริญญาบัตรพระ
สงฆ์สาวกชนบทไป

ต่อจากนั้น ครูแปลกก็ระแ
ปริญญาบัตรก็ศึกษาชายคน แรกก็
ออกไปรับ ชื่อเขาอะไรไม่รู้ เมื่อถูก
เขาชื่อชื่อออกไปหน้า ที่ประชุม คำนย
แล้วเข้าไปถูกเข้า เขาก็แซ่กับจอม
พลแล้วรับปริญญาบัตร ดอชออกไป
นัย แล้วกลับไป ขอร้องมพลครูแปลก
จะได้อำนาจแทนของ เจ้าคุณสรวาย
พิพัฒน์ขึ้นลงลง ใน ไทย-สปีดว่า
การ ปริญญา สวม นัย ก็ศึกษา เขาก็
ปริญญาต้องเคารพเหมือนเคารพผู้
เท่ากัน เคารพหมหลวง คือหมอย กลาน
เข้าไป ท่านครูแปลกเลยให้หนัก
ศิษย์มาเพื่อไม่ให้ถูกครูเขาเข้าไป เข
กันแล้วขึ้นขึ้นไปเลย คอชคนปริญญา
ญาปริญญาไม่ต้องการเข้า แต่ใครที่
สอน ขมมกัน เล็บคนเคนี้ก็มีผู้
ผู้หญิงคนเขาลงรับ (อ่านต่อหน้า ๓๕)

□ คลื่นคืน

ต่อจากหน้า ๑๕

สำหรับเขา โรงงาน เครื่องหีบ เครื่อง
ก็เห็นเครื่องกลึงทุกอย่าง ซึ่งเคมีไปช่วย
ความเมื่อหลายกลายมาบนเครื่องเล
ทั้งนั้นคือการพักที่เขาไม่เคยโคพัก น
คือการหลั่นนอนที่เขาต้องการ นคืออา
หารที่เขาไม่เคยพบ ก็อนาคเลา ๆ อ้อ,
เขามอบให้สหพันธ์แล้วแทนในอนั้น
แบบ พยายามไปกินอาหารที่
โรงครัว ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปทั้งของกา
หวานและผลไม้ เมื่อเสร็จก็ขย่น
อวยภริยอลดเสียงไปให้ย ซึ่งก็ขย่น
ไว้ว่า "สมทบทุนบุญ" ที่ตั้งอยู่กลาง
โต๊ะทรงหน้า แขน้อมลดมยพลางหัน
ไปแนะนำข้าพเจ้ากับพรทศก
"คุณฉัตร อยู่ที่นี่สัปดาห์พชวิ
ไหม"

ขณะนั้น ตัวเก่าถึงถ้าอยู่ปทุม
สหาย เชิดเล็กควมคุมเขาอีกต่อไป
ครกกันข้ามกันเป็นคอกคอกแนะนำให้
ถ่ายเพื่องสิ่งใหม่ ๆ ในอวิษยด และ
เหตุการณ์ต่าง ๆ กัน และ ทูลภาว
ระคือมีเขาอยู่ ในนี้ด้วย เมื่อข้าพเจ้า
ไปถึงตัวเขา ตัวนั้นมามองด้วยหน้า
ตาบ แต่เห็นคำเต็มไปรอบพิรุ
"โอของก็เจ้าแล้วละ ฉัตร" เขา
กระซิบเขา ๆ
ข้าพเจ้าถามตามสาตาเขาไป ก็
เห็นชายคนหนึ่งกลิ้งกลิ้งอยู่ ขยออยู่กับ
เพื่อนซึ่งถือจานอาหารซึ่งขัดสมาธิกันอยู่
กับพื้น เหล็กหุ้มขางทองหนึ่ง โต
ขนาด ๑ นิ้ว ยาวราวสองเศษ ขึ้น
ปลายโผล่ออกมาจากกระ เป้ากางง
ก็ดู,
"ทุกคนพักอานัสนั้น!" ตัว
กระซิบอีก "ภาพอย่างนี้ ใครจะพลา
ให้"

ขณะนั้นตัวเขาถึงเลไว้ว่าใช้กลึง

ใหญ่หรือกลึงเล็ก ซึ่งใช้พลัมไว้กว่า
ค ในที่กลึงกลึงใช้กลึงใหญ่ แต่
ในขณะ ที่กลึงกลั่น ด้วยขวานนั่นเอง
ข้าพเจ้าเห็นคือชายของเขาก็กลึงเล็ก
อยู่ในระคณคณเอง เสงไปช่วยคนนั้น
เช่นเดียวกัน แสงแลเห็นพลันสว่าง
พยแต่เสียงกรกักรากจากกลึงเล็ก.

"เกิดอะไรขึ้นนี่!" ตัวพิมพ์มี
อยู่ในคอ "รื้อยวันพมัยอะไรสักที"
ข้าพเจ้าก็ถึงเดือนฉาย ขึ้นมา
ทันที เมื่อที่กลึงกลั่นแล้วว่าจะ
ไม่ถ่ายภาพใด ๆ ซึ่งมิได้รับอนุมัติ
จากคณะกรรมการ สหพันธ์กรรมกร
ให้ถ่ายได้ ถ้าข้าพเจ้าจะไม่แลเห็น
ตัวน่ายภาพนั้น ก็จะต้องถ่ายไม่
เห็น มีเขาเพราะว่าหล่อนเป็นผู้หญิง
อันแท้จริงถึงจะไว้ที่กำนัชชัญจนก
เต็ม ตามทวนไป ข้าพเจ้าก็ถึงจะรู้สึก
ลดอยตัวเองเช่นเดียวกัน.

สาตาของข้าพเจ้า เข้ามามีอยู่
กับที่อนเหล็กในกระเป๋ากางเกงของกรรม
กรคนนั้น ก็พอกิจกรรมกรอีกคนหนึ่ง
แลเห็นเข้า เขาเดินเข้าไปหาศอกกระ
ตุ่มนายนคนนั้น และกระซิบขอร้องโร
สองสามคำ กรรมกรที่ใกล้ใกล้อยู่ก็
ยกตัวขึ้นตรงโรเลย มีหนึ่งแถมไป
คว่ำที่กระเป๋ สัปดาห์และนัยคำที่
มองกรเห็น ๆ แต่กลับก็กลักรากอย่าง
อารมณ์ดี.

กรรมกรที่ถือแผ่นเฟื้อน ซึ่งทูลทอน
เหล็ก เห็นกรรมกรที่ข้าพเจ้า เอ่ยขึ้น
อย่างเป็นงานเป็นกรว่า "คุณคงไม่
กลึง ไปเขียนอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นไม่
ใช่"

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะทันคิดสัใจอะไร
แต่กลับก็กระพริบ โศกคอบแทนเสีย
เองว่า "เอ๋ย, อย่างนี้ควมไปนะ ปล่อย
คุณเถวนี้ฉันขอมองเองเถอะ"

ขณะเดียวกัน ตัวนั้นก็ให้รู้ ญาณ
ให้ข้าพเจ้าตามเขาไป ทันทีที่เราอยู่

แต่ลำพังทั้งจากกรรมกรที่ขึงเขาก
เอ่ยขึ้นว่า.

"อ้อมหรือคำห่วยที่ล่องเรียน
เหลือเกิน ฉัตร พังซี เมื่อฉันเอง
ได้ถูกกักกันจากคนหนึ่ง ซึ่งไม่ยอม
ระยอยู่ในนี้ เลถูกกักที่เสียสละกับ
ยอมเมื่อนักงาน เรื่องนั้นที่ทาง
เกี่ยวกับที่นวลเคยเล่าให้เราฟังนะ
แหละ คนพวกนั้นคงไปที่ยานของ
เขา และบอกเมียว่าเรเกิดอะไรขึ้น
ถ้าไม่รวมเมื่อสัใจกับ หมอนไม้
ยอมเท่าเดียว แกร่งก็เหมือนไม้ไค วิ
สัยใหญ่เป็นเช่นนั้นเอง ชีวิตวิ
สำคัญกว่าสิ่งอื่น เก่งไหมละ อ
ก็ถึงข้อและนามสกุลผาธรรม"

ข้าพเจ้า รู้สึกเวียนศีรษะขึ้นมา
เหมือนคนระยเณม แขนไม้ใช้คนแข็ง
แกร่งอะไร ทุกคนที่ข้าพเจ้าได้พบโศก
ทนและร่วมวัยประพาทนัยก็เช่นเดียว
กัน คนพวกนั้นเหมือนเด็กมากกว่าผู้
ใหญ่และกระนั้นก็ยังมีอะไร บางอย่างก็
เคือนฉาย ไม่ต้องการให้ข้าพเจ้าได้พบ
และเห็น สหพันธ์อ้างว่าการหญิงคน
นั้นเป็นภาระกรที่ทำการกรรมกรหลาย
พร้อมไปกันเอง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏ
แล้วว่าเป็นอย่างไรไม่มีอยู่ไหนเลยถ้า
ข้าพเจ้าโหลออกไปไว้ในกรรมกรกรรม
เหล่านั้น มีบางคนหรือหลายคนด้วย
กันที่ไม่ยอมการกักกักมอยู่ ในโรงงาน
ถ้าข้าพเจ้าโหลออกไป ว่าไม่มีการอยู่
เสียถูกการให้ร่วมมือนั้น น้าทนใน
การเจริญของสหพันธ์ประสพผล
อย่างไร.

ข้าพเจ้ายังจำอีกคือค่าของ เคือนฉาย
ก็ มีใช้แล้ววาทานนั้น หากถลอก
หน้าตาและบริเวณเสีย ซึ่งผมไปช่วย
ศรัทธาอย่างประหลาดกัว่า "นี่คือ
สงคราม ซึ่งเราจะต้องใช้ให้รู้ที่นั่น
กลอุบายเพื่อเอาชนะ" ส่วนข้าพเจ้าเป็น
แต่เพียงนักหนังสือพิมพ์ธรรมดาสามัญ
ซึ่งอยู่ที่นี่เพื่อสัใจ ๆ ที่จำเป็นต้องใช้
อยู่ก็ต้องการให้ความจริงอย่างเปิดเผยและ
พิมพ์หนังสือไปตามนั้น อย่างไรก็ตาม

เป็นการฝึกความรู้สึกสัใจชอบเหลือเกิน
ที่ระนาลงไปได้ ในขณะนั้นเองข้าพเจ้า
ก็กลึงใจว่า จะไม่ใช้ที่ภาพ และเรื่อง
ของมันเป็นนั้นซาค แม้มีค่าใช้จ่าย
หากไม่พ้นนี้ที่ โศกประของกล้องไม่
ไหว ข้าพเจ้าก็คิดว่าข้าพเจ้าพอจะเร
ราที่ค่อนข้างใช้ได้ในอนั้น.

กรรมกรในเลือสายคาพากรกคน
หนึ่งซึ่งถือภาพหน้าประคู้ผ่านโรงครัว
เขาไป ในห้องประชุมชั่วคราวของคณะ
อนุกรรมการพชวิ เราได้อนเสียง
อะไรไว้ในงาน เสียงสลดสาขานและ
สลดตามมาให้ให้ชัไปหยก แขนและ
เชิดคนใครงข้ามหาข้าพเจ้าแล้วคว่น
ทันที สายตาของทุกคนก็ถ้อยขึ้นอก
จ้องอยู่ที่ประคู้หนึ่งนั้น ครั้นแล้ว รุง
เล็ดวิจวัก โสลดออกมาอย่างกระทันหัน
สีหน้าของเขาคอน้างขึ้น นัยคำก็
เต็มไปด้วยความกังวล

"เกิดเรื่องขึ้นที่โรงงานที่ ๓ แล้ว
ละ" เขามอบ "พวกเราทุกคนก็ยัง
ไม่รู้เลยว่าจากตำรวจรักษาการณ์ หรือ
คนงานที่บริษัทจำใหม่ เราจะไปไหน
ช่วยกันกวาดล้างพวกนั้นให้เกลี้ยง อย่า
ให้ใครออกไปนอกบริเวณนี้ เราจะมี
การประพาท"

ตัวเล็ก ๆ พลงหันไปบอกเชิด
ว่า "ผมต้องไปทันทีเพื่อถ่ายรูป ขอย
ใบมากับย สำหรับควมเอาเพื่อที่ไว้
รับจากคุณ"

เขาวิ่งเข้าไปในห้องโถงเพื่อ ค
ครไปออกประตูใหญ่ แทนที่จะเลว
อ้อมโรงงานไปให้เสียเวลา ข้าพเจ้า
ก็กวาดตามักไปข้างหลัง ถ้าเกิดเหตุ
ขึ้นที่ โรงงานที่ ๑ ซึ่งเห็นกันที่สัศกัย
ของบริษัที่นำกลาพหุโดยสหพันธ์
เขาออกไปได้กับที่หน้ากัของโรงงานก็
ไปให้ถึงที่นั้นก่อนใคร แล้วในเวลา
เร็วที่สุดเท่าเร็วได้.

เสียง รุง เล็ดวิจวัก กรโกนเรียก
ตามหลังมว่า "นั่นะไปไหนกัน ?
กลัมนักก่อน! ไปไหนหรือเปล่า?"

เราไปเอาใจสัใจ ครั้นเมื่อไป ได้ยินเสียง
ดังที่กรกโลดสัมา แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมเหลียว

หลังพระที่นั่งหอนาฬิกาประจักษ์ฐาน จึงเห็น
กรรมกร ๔ คนขึ้นจากหน้าตึกขึ้นอยู่ พร้อม
ตัวกรรมกรอีกห่มคลุมเจ็ดตัวข้างหลัง แต่
ตะเกียบถืออยู่หนึ่ง เป็นมือของเจ้าฟ้าวร
จำปา เพราะเมื่อจะเข้าพบทุกคนเมื่อปลาย ไม่มี
อาวุธหรือติดอาวุธขึ้นที่มือขึ้น

คนห่มเงินจำนวนกรรมกร ๔ คน
นั้นร้องถามว่า “อย่าพบข้าพเจ้า
ครั้นคุณ คำนั่งเห็นข้าพเจ้าให้ใครออก
ไป นอกจากให้รับอนุญาต”

เสียงตอบให้พาพักและเสียง
ให้พา คอ้ง คำนั่งเห็น เม่น ๓ ทหาร ข้าง
หลังอย่างกระชั้นชิด ต่อมากรรมกร
กว่า ๑๐ คนถั่งถั่งวิ่งมาสู่ใต้ วิญญาณ
หน้า แขนและเชือก ซึ่งหน้าตาไม่
สยบเลย ก็อยู่ในจำนวนนั้นด้วย

สีหน้าของรังกา นัยน์ตา
เป็นประกายระยิบระยับเหมือนดาว
เอว คอกระตุกถามว่า

“ไมไ่ไหนคนผู้รู้ ไม่มีใคร
ออกไปจากโรงงานได้ จนกว่าสม
อนุญาต กลับเข้าไปข้างในก่อน”

“กลับเข้าไปทำไมกัน?” ตัว
คำ “ถ้ามีข้าวกี่ โรงงานที่ ๑ เรา
วิ่งไปล่าอยู่ แล้ววิ่งไปเอาข้าวกี่ใน
อยู่ที่นี่เลย? ใครรู้?”

“เมื่อเมื่อก่อนก่อน ก่อนที่จะ
ใครจะบอกไปยังคนสองคน” เสียง
ของรุ่งแสงความเย็นนวลใต้ท้องดิน
ขึ้นมาทันที “ที่นั่นเป็นคนที่คั่ง
และทุกคนที่นั่นก็จะเชื่อฟัง”

สีหน้าข้าพเจ้าเองกระพริบ
ไปข้าง ท้องที่ปวดความเหมือนระอา
เย็นออกมา อย่างถูกวิธีที่ปรากฏ
เหตุการณ์ถูกใจขึ้น แม้กระนั้นความ
เดือดดาลก็ทำให้หมกหมุ่นความกลัวอีก
ต่อไป

“เขี้ยวถอนรู้?” ข้าพเจ้าว่า
“คุณอาจบอกสิ่งใดแก่คนงานของคุณ
ที่นี่ได้ แต่ไม่ใช่ผมไม่ใช่ตัว ซึ่งไม่
ใช้แรงงานในศาล ผมเป็นนักข่าว
ของหนังสือพิมพ์ และผมมีงานจะต้อง
ทำ เพราะฉะนั้นจึงอย่างไร ผมก็ต้อง
ออกไปให้ได้!”

“ว่าได้อยู่เปล่าๆ ละครมาละ?”
ตัววิ่งขึ้น ทหารสองตัวแหวกแนว

สักกินไปอย่างกระตือรือร้น ความ
พลันนั้นแว่นนี้ ทำให้อาหารกรรม
กรทั้ง ๔ คนเสลดไป แก่ก่อนที่ร่าง
อันอ่อนแอให้ดูของตัวจนกระทั่งพ้นช่อง
ประตูเล็กที่อีกอยู่เบื้องนอก พองจาก
กรรมกรคนหนึ่งที่ทักทาย เข็มที่ยาม
พิมพ์ ซึ่งถ่ายแล้วด้วยโหล ครั้นแล้วทั้ง
ก็อ้อที่คดกักก็ออกไปยังนอก

ข้าพเจ้า วิ่งตามเข้าไปที่ประตูนั้น
แต่คนมาคนนั้น ทุกคนได้สติทั้งตัว
เสียแล้ว สารวัตรกรรมกรคนหนึ่ง
คว้าคอเสื้อข้าพเจ้ากับมืออันกำยำ
สันของเขา คำรามอยู่ในคอว่า

“อ้อ, ทรูๆมขยักก็ ฟ้าๆ!”
กรรมกรอีกคนหนึ่ง แหกคน
อื่น ๆ ที่ล้อมล้อมมาอยู่—ข้าพเจ้าพบว่า
ข้าพเจ้า ว่าของเขาคือ ฟันของเขา
เหลือ แม้คนคอยประจักษ์จากกร
โยนเป็นสั มือข้างหนึ่งของเขาถูกอยู่
ในกระเปาะ ขณะที่ถูกเขาน็อกมาตาม
ไว้นอนสลบไป

“โค้นหัวงู เขามองหรือเปล่า
อ้อหรือ? กลับเข้าไปข้างใน อย่าให้
คั่งถึงกับเขี้ยว!”

เมื่อมีเสียงอะไรที่กระตือรือร้น
อ้อหรือ? ข้าพเจ้าร้อง “ปล่อย
อ้อหรือ? ข้าพเจ้าร้อง”

เจ้าหน้าตึกคนนั้น ซึ่งมีชื่อออกาก
กระเปาะกาง พองพาดเปรี้ยวที่
หน้าข้าพเจ้า ครั้งใด ๆ นั้น ด้วยสิ่ง
ใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่คำ และไม่ใช่
ใช้กับข้าพเจ้าแล้วคือสารวัตรกรรม
กรที่ขยักเสื้อข้าพเจ้าอยู่ออกไป แล้ว
ก็มีย้ายโครม เขาก็ทิ้งของเขาลง
สักพัก เสียงคิ้วขาวของตัววิ่งออก
ลงอีกครั้ง ร่างของมันก็กระเด็นไป
ประจักษ์กรรมกร ก็นั่งอยู่ข้างหลัง
แล้วได้ลงไปยังของอยู่พ้นนั้น

ทันใดนั้นเอง ก่อนที่ข้าพเจ้า
จะก้าวขาออก หรือหันหน้ากลับก็
ถูกตีที่ขมับด้วยของแข็ง ๆ ทั้งหน้า
แฉ่ง และหัวข้าพเจ้าก็ถอยม้วน
ไม่ถ่วงรวบไว้ ข้าพเจ้าเข้าไปข้าง
หน้า ข้าพเจ้าได้ลามาข้างหลัง พยา-

บาทตั้งตัวเท่าไรก็ไม่ติด รู้สึกสับสน
หมุนตัว ปวดกระบอกตา ตัวอ้อ
ดวงพ่นดวงลอยสับสนหลอนอยู่
คือหน้า กำบังของโครมหนึ่งเงิบ
ขากรไกรของข้าพเจ้าไป อีกหลาย
กำบังวิ่งว่อนที่กลางหลัง วัตถุหนัก ๆ
ประเคนลง ที่กลางกระหม่อมข้าพเจ้า
เข้าอีกครั้ง ครั้นแล้วร่างของข้าพเจ้า
ก็ถูกปล่อย ให้ไหลลงไป กองอยู่บน
พื้นดิน จมอยู่กับโคลนสีน้ำตาลเลือด
และเหงื่อโคลน หูซ้ายได้ยินเสียงสบ
สามานแว่นมาแต่ไกล ก่อนที่จะหน้า
มืด และหมดสติ...!

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๑๓

ประเทศอิตาลีเป็นรอยร่วมอีกทางหนึ่ง กอง
ทัพของนาซีถูกทัพพันธมิตร ความพ่ายแพ้
ของฝ่ายอักษะในยุโรป เป็นเหตุให้สงครามไม่
เลิกล้มด้วยเหตุที่รุนแรง เช่นนี้

ส่วนทางภาคพื้นเอเชีย กองทัพ
ของสัมพันธมิตรก็ถอยร่นเป็นฝ่ายรุก และ
ผลักดัน กองทัพญี่ปุ่น ให้ถอยร่น มาทุก
ด้าน กองทัพญี่ปุ่นถูกสามารถแย่งกัน
แย่งชิงส่วนของประเทศพม่าที่เคยอยู่
เสียไปกลับคืนมาได้ ทางด้านมหา
สมุทรแปซิฟิก กองทัพอเมริกัน ก็
สามารถแย่งเกาะเล็กเกาะน้อย ซึ่งมี
ความสำคัญทางยุทธศาสตร์ กลับคืน
มาได้มากขึ้นทุกที

สำหรับเหตุการณ์ภายในประเทศ
ไทย หลังจากความพ่ายแพ้ของฝ่ายอักษะ ได้เกิด
ทั้งรัฐบาลคณะปฏิวัติทาง ของประเทศ
แล้วก็มีการต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปเป็น
อันมาก ยิ่งสถานการณ์ของโลกยิ่งไป
นานเพียงใด ประชาชนพลเมืองก็ได้
วิพากษ์วิจารณ์อย่างคลั่งไคล้ขึ้น คำ
ครวญชีพชีวนั้นเล็ดลอดและเครื่องนุ่งห่ม
ตลอดจนยารักษาโรค มีจำนวนลดลง
ทุกทีและราคาสูงขึ้น เพราะหัตถ์ที่เมือง

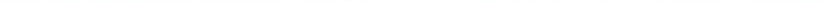
ไทยเป็นประเทศกสิกรรม และเป็นประเทศ
เกษตรกรรม การเลี้ยงดูคนในอาหาร
การกินที่พลอยมีราคาสูงขึ้นเหมือนกัน
บรรดา “นักฉวยโอกาส” ที่หลอกลวง
สร้างความเชื่อในเศรษฐกิจสยามให้แก่
คนเอง จากความอดอยากของคน
ของประชาชนในขณะนั้น ก็มีจำนวน
ไม่น้อย แต่บุคคลเหล่านี้ก็ได้รับการ
สนับสนุนจากมากระเทศกัน

นาควง ธนียังดี นายกรัฐมนตรี
ศรีสมัยปลายสงคราม ก็กระทำหน้าที่
อย่างหนักในการรักษาด่านการเดิน
กำลังเข้าขึ้นสงครามไว้ ด้วยความล่า
บากยากยิ่ง ทั้ง ๆ ที่นาย ควง ธนียังดี
ทราบถึงการดำเนินงานของ “พวกใต้
ดิน” อยู่เต็มอก แต่ก็ไม่ “ตื่นตัว”
และ “เล่นละครตลกกับญี่ปุ่น” อยู่
ตลอดเวลา “ดูไม่ในทางการเมือง”
ที่นายควง ธนียังดี ก็อยู่ท่ามกลาง
ออกมาใช้เพื่อแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะ
หน้า ขาดเสียเวลาที่จะไปแก้ไข

การที่เรียกว่า ทางญี่ปุ่นไม่
ทราบ การเคลื่อนไหวของพวกเสรีไทย
และการก่อกบฏของรัฐบาลไทยใน
ขณะนั้น ออกระเป็นการที่หมิ่นเหม่
ไป ข้าพเจ้าทราบว่า ญี่ปุ่นซึ่งมี
ชาติที่ฉลาดและมีไหวพริบที่ ทราบ
กว่าเคลื่อนไหวของเราเหมือนกัน แต่
การที่ กองทัพ ญี่ปุ่น ซึ่งมี 10 ทหารให้
แตกหักลงไปในหนึ่งเดียวด้วย “จ
วะ” และเหตุการณ์แวดล้อม ๆ
ด้วย กรรมวิธี?

มีผู้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า วัน
หนึ่ง พลท. นากาฮารุ แม่ทัพ
หน่วย ซึ่งเดินทางมาถึงประเทศไทย
ไทย ให้เชิญนายควง ธนียังดี
และรัฐมนตรีใน คณะของท่าน
หลายคน ไปรับประทานอาหาร
ในระหว่างรับประทานอาหาร
หนึ่งนายพลแม่ทัพญี่ปุ่น ก็พูด
เป็นภาษาไทย กับนายควง ธนียังดี

ဟုကၢ်ဃ်ဃ်ဃ်ဟံ

၈၆

ในกรุงยาคากาโค้งซึ่งชาวไทลื้ออาศัยอยู่ในประเทศอินโดนีเซียอย่างมหา-
ศาล และฐานะรัฐบาลสมัยรัฐบาลอินโดเนเซียตอนแรกนั้นได้มีนัก
ยึดถือนักปฏิวัติประเทศซึ่งประเทศนี้พรรคชาตินิยมรวมกัน คร. อาลี นา-
ซาร์วันเนกซึ่งได้ไว้ความสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์อยู่บ้าง เคย
วิวาทกับพรรคทหารแห่งชาติจากการเป็นรัฐบาลโปรทั้งนี้ แต่ก็มิได้มี
เลือกตั้งประชาชนเข้ามาอีกเมื่อเดือนกันยายนปีกลายนี้ แล้วมาซึ่งรัฐ
บาลผสมขึ้น โดยประกาศว่ารัฐบาลการฐานสนับสนุนในครั้งระหว่าง
ค่ายต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ ในประเทศกัวเนก ซึ่งอยู่ใกล้กับ กอมมิวนิ-
สติกซึ่งมีสหพันธ์กันอยู่ในอินโดนีเซีย ตามธรรมเนียมของประเทศ
ที่เอธิโอเปียความมักซึ่งผู้มีความชำนาญ

อเมริกันกับจีนแดง มีหนังสือออกใหม่ตีพิมพ์ในอเมริกา ชึ่งนัก

மது

เช่นกรณีนี้เชษฐภคินีของสุเชษฐ งามพลไม่แตกท้าวอะไร เพราะอาชกรและพระเทือนอเมริกัน และฝรั่งเศสได้

และในเวลานี้เขาพบโทรทัศน์ในแสงความนิยมกันดีเชษฐเชษฐนั้น แม้

แปลก ใจคุณแล้วกรัมนครักโดยไปบอกว่า ทำการเช่นเห็นชอบด้วย อย่างมีหลักทั้งทวิภคินี อย่างกรณีรอรชฎาภิเษกนิคมของฝรั่งเศส คุณพจนานโณเห็นด้วยแต่กลับออกไปอย่างอื่น เพราะเชษฐเชษฐนั้นเขาไม่ใช่น้องนายกรัมนครักเสมอไป กรณีสุเชษฐเชษฐนั้น คุณเผ่าสันนิษฐานนายแฉ่มแต่ขอพลาไปยอมให้สวท ผนวามะริเยะยังอยู่ได้แก่กรณีใหญ่ รัฐมนตรีไปยอมไปขายแก่พวกไปคนเดียว แม้เป็นแก่การเลือกร

ก็กระเหิน นายควงสายเคียวว่า การที่มีประมุขสหภาพรัฐสภาในเมื่อไทย ความรู้ ขาดจะชอบกันนั้น ๆ ไม่เชื่อคอยถูกชี เพราะพวกพวกฝรั่งเขาเชิญกันไปประชุมประเภทไหน ประเทกัน ขึ้นนั้น เพราะเขาเป็นเช่นฝรั่งด้วยกัน พวกนี้รูเรื่อง ฝรั่งไทยพูดไม่ค่อยรู้เรื่อง เพราะฝรั่งมาประชุม หลายครั้งชาติ

ชาติหนึ่งพยานมาหลาย ๆ ลึกคนบางก็กระเหิน พยานเราก่อนก่อนเราเต็มก็ นายควงสายไปพบพวกไปประชุมในประเภทนั้นเขาต้องจรรู้จักไว้โดยถือให้ความเคารพ เวลาที่ว่าเขาเข้าประชุม ถูกเมื่อพรรคพวกที่ไม่ให้ไปประชุม ก็ลงเขาเข้าไปโดยโนนเทวี่ก็ต้องเก็บยารี อาชกรพริ้วกันตั้งแต่ ๕.๐๐ น. ไปจนสว่างคนต้องมิเคยต้องรีบขอเขียน ขานพยานไม่ขาดคือ เวลารวมกันไม่พอแต่เมื่อคราวเช้าโครา ไม่มีโรงแรมพอพยานนั้นพวกไม่มีเงินกัน แต่ความขึ้นพลเรือนมีอยู่หนึ่งไม่กี่คนก็เกาะต้องชายหน้าข้างละ ๕ เซ็นเป็นแม่บ้าน แต่ก็ไม่เป็นไรเพราะเราเข้มมหาอำนาจขึ้นฝั่งรามาคนยรีฝรั่ง ใช้ถือเอาไปในไว้

หรืออีกที่ไปถาม นายเคลสัน มีรักของใบโพธิ์ขามนึกว่า "จริง-แม่-คอมมูนิตี"

บรรพต ดึงพันธุ

□ สรุปและวิจารณ์

ต่อจากหน้า ๔

ซึ่งได้มีรายงานข่าวรวมเป็นการค้นระหว่างที่ไวย่มประชุมใหญ่ของพรรควิสัยกัน ที่นครซานฟรานซิสโก ก็ยังมีกล่าวไว้ว่าประจักษ์โลก แก่ที่ว่า โขลกของรัฐบาลอเมริกันผู้หนึ่งกล่าวว่า "การยิงเคอิมมิกก เหนือท้องทะเลหลวงนั้น นับว่าเป็นเรื่องร้ายแรงมากทีเดียว"

ผู้ที่บันทึกเหตุการณ์นี้ดูเหมือนจะได้แก่จีนคณะชาตินิยมชาตินิยมของจีนเองซึ่งในท้องถื่นจีน คณะชาตินิยมที่คิดที่จะให้เห็นความร่วมมือกันระหว่าง จีนและสหรัฐอเมริกาก็ไม่มากที่จะเห็นแก่โลกนี้ ถ้าหากคิดเช่นนั้นแล้วก็คิดว่า จีนเป็นเพียงเรื่องให้มีโอกาสกับที่จีนกับ ปรมาณูแล้วแต่โลกโลกกาพิที่จีนกับจีน คงเป็นประโยชน์กับชาติไทยอย่างนั้นแล้ว มิฉะนั้นการทหารของจีนชาติคงจะไม่ดีถ้าเป็นเช่นนี้เสีย และเขาเชื่อว่า จีนและประเทศในแถบนั้นน่าจะมีความเป็น "สื่อการคาน" แต่เมื่อเชอวั้นถึงเลอิมมิก และเรือรบในดินหาวเกอิมมิกนั้นถึงประเทศจีนเช่นนี้ ก็กับจีนซึ่งให้ชามแต่กับจีนไปกลับจีนแล้วไว้ หักของขึ้นในสมรภูมิเช่นนี้ โลกได้ปรากฏตาของบนให้เห็นออกมาแต่ก็กระเหิน. ▲

แก้ว โกลม.

ฉากศาล

เมื่อเป็นประวัติศาสตร์

หากจะลองทบทวนความจำย้อนหลังไปสักก็ไม่ได้จะมีมากนักแล้ว ในจำพวกอาชญากรของเมืองไทย ที่นับว่าไร้ประโยชน์ต่อชาติใช้หลักการ ท่อชนและพบและการจำคุกแล้ว ก็เห็นจะมีอยู่ในขณะนั้นเพียง ๒ คนนั่นก็คือ:

๑. ไพฑูรย์ พันธ์เรืองงาม
๒. รุ่ยหรือประเสริฐ แสง้อ

อัคราจารย์เป็นสมาชิก โท-สปีดส์ ทว่าขอเอาฉักดิ์

๓ เดือน (๑๓ ฉบับ)	๓๗ บาท
๖ เดือน (๒๖ ฉบับ)	๗๔ บาท
๑ ปี (๕๒ ฉบับ)	๑๔๕ บาท

สำหรับพระนครและธนบุรี มีบริการจัดส่งถึงบ้าน หรือสำนักงานของท่าน
ทั้งจังหวัดหรือต่างประเทศไปรษณีย์หรือทางไปรษณีย์อากาศไปรษณีย์พิเศษ.

ไท-สปีดส์

ทั้ง ๒ อาชญากรก็กล่าวตามมานะเห็นกันว่าไร้ประโยชน์ที่จะเป็นเยี่ยมกล่าวถึงไพฑูรย์พันธ์เรืองนาม รัชโยจากไปในที่ต่าง ๆ รวมแล้วเป็น ๘๐ กว่าปีพอฝรั่งจับอีกตลอดชีวิต. รุ่ยหรือประเสริฐ แสง้อ จากที่ต่าง ๆ ถูกจำคุกมาแล้ว ๑๐๐ กว่าปี กัยพวงข้างอีกตลอดชีวิตเช่นเดียวกัน จาก ๒ นามก็กล่าวเช่นนั้น ประวัติความเป็นมาตลอดการกระทำของเขาอีกว่า คงจะไม่มันเล่นไปจากความจริงของสิ่งที่ไวยากรณ์กันมาแล้ว เป็นอย่างนี้

ที่มีเป็นเรื่องระแวงอาชญากรคนใหม่ หากจะเรียกกันในยุคแล้ว ก็คงจะเรียกได้ว่ารุ่น "คราวนี้" รุ่นนี้อาจมีอีกต่อไปนัก การรู้อย่างหนึ่งก็ว่าได้ "ไอ้ที่ เขาได้" หรือคนสมมุติตามกันในยุคนี้เรียกกันว่า "มังกรดำ" หรือ "อีตั้นหน้าหยก" เขาว่ากันว่า ถ้าหน้าไอ้ที่ประวัติความเป็นมาในครั้งนั้น ๆ ก็ไม่มีอะไรจะได้กันแน่ แต่ในบรรดาหลักฐานที่เรื่องราวไอ้ที่ได้อีกด้วยโดยอาชญากรไทย และที่เห็นให้ที่สุดก็คือการจับตัวเจ้าราชวัตรราชว นนช ะเจ็กกับ แชนซ์ ชะเนอ์กับพระ ๑๓๐ ขาดชาติกลางวันแรก ๆ กลางชุมชนชน อย่างไม่พอก-กล่าวแต่อาชญากรอเมริกันเมือง นับว่าเป็นอันหนึ่งที่ว่าประวัติการกระทำของพวกอาชญากรจะเห็นโดยชัดแจ้งแล้ว ในที่สุดก็จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้รับคำสั่งจากศาลคนหนึ่งมาขอตัวไว้สำหรับตำรวจในคดีนี้

"การใดคืออาชญากร ไม่มีอะไรที่ตำรวจ จะทำไม่ได้" หลังกฎาก็กล่าวกันว่า โสภิตซึ่งศาลแล้วหลกคนมาวิ่งเข้าในกรุงเทพ.

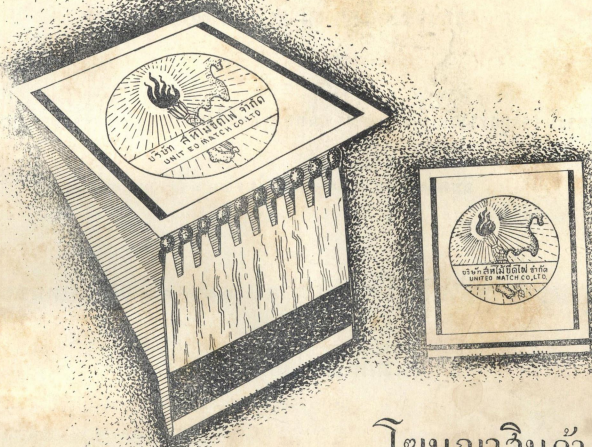
ขอลกล่าวถึงสภาพความเป็นไปของไอ้ที่ในระบอบอิสระภาพ เมื่อให้ทำการด้านนี้คนก็มากกฎหมาย ไอ้ที่ พยานก็เห็นระบอบอิสระภาพอยู่ตลอดเวลา ครั้งแรกครั้งนั้นขณะนั้น

มาศาล เพื่อสืบพยานประกอบอาชญากรอาชญากรคนนั้น ขอเขียนให้ทราบว่า เป็นเรื่องที่เราได้สังเกตเห็นไปแล้ว แต่เป็นคำกล่าวของไอ้ที่ ให้เคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่ง มีชื่อเป็นข่าวว่ามีความแค้นอย่างใหญ่ ครั้นนั้นไอ้ที่บอกกล่าวว่า "หากมีทางหนีเป็นหนึ่งก็ดีกว่า จะดีไอ้ที่อาศัยตอนไปสืบประวัติในทาง จ.ว. ค่อมมาซึ่งผู้คิดฯ ยังเป็นเด็กซุกซุกทางศาลก็ถูก แต่ก็ไปปรากฏหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดว่าเป็นเด็ก ค่อมมาซึ่งอ่าววากเป็นบางวันบางคราว ที่ค่อนข้างจะรุนแรงสักหน่อยก็ดีกว่า อดจะวากในท้องซึ่งศาล ยก"ไอ้ที่" ก็มกระ "ซอห์เหม็ง" ช่วงการกระทำของท่อนนั้น-เมื่ย และทำหน้าทำตัวว่าแพทย์อาชญากรก็ไปถาม ๆ กัน ค่อมมาเป็นการแสดงแบบ "ละเลงเล็กละเล" ขณะนั้นตัวเข้าหรือพิจารณาอีก ก็เกิดความรำลึกถึงแห่งหนึ่ง ปรากฏคือความฝันของเขานี้แล้ว แล้วก็เคยมีให้กล่าวคำสาว่า ๆ ไม่ออกใจ

เลมเอาตัวราชวัตรราชว นนช ะเจ็กมาเพื่อทำการวิจัย นับได้ว่าเป็นผู้กระทำที่อาศัยเสียงไว้มากมาย เพราะแตกกันคนหมกทั้งศาล ในที่สุดคนสุดท้ายก็ใกล้เข้ามา ไอ้ที่แสดงคำกล่าว ะขอพยอมเป็นอิสระสุดท้าย ซึ่งศาลก็อนุญาตให้ แต่...ไอ้ที่ก็เลิกหรือไม่มีโทษเช่นนั้นแล้วความคงใจ เพราะแม่ของเขาล้มถึงแล้ว ด้วยความครมไปจากกรณีลูกชายคนเดียว ในวันนี้ไอ้ที่เรียกชื่อคำกล่าว

"ขอรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาทุกประการ หากจะสู้ไป ก็ไม่มีความ เพราะพยานที่จะนำสืบไม่มี แม้แต่คนเดียว"

๑๑ ต.ค. ๒๕ วัณณิลิตระภาของไอ้ที่มากัง เป็นบันทึกการที่ศาลศาล ในวันนี้แม่และไอ้ที่ไม่ได้เป็นพวก พ.อ.น. ศาลได้อ่านคำพิพากษาให้พิ ซึ่งการกระทำของไอ้ที่ตามกฎหมายแล้ว ไอ้ที่ "ต้องถูกประหารชีวิต" แต่ได้รับประกันชีวิตไว้แล้ว ตลอดทุกวิถี

โฆษณาสินค้า
ของท่าน หรือ ช่วยในงานมงคลต่าง ๆ

ด้วย
ไม้ขีดไฟหีบ
สั่งทำที่

บริษัท สหไม้ขีดไฟ จำกัด

อาคาร 1 ราชดำเนิน พระนคร

สลากกินแบ่งเพื่อถือหุ้นการไฟฟ้านครชัยศรี

ฉบับละ ๑๕๐ บาท

รางวัลที่หนึ่งเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

นอกจากจะมีโชคถูกรางวัลเป็นเงินล้าน ผู้ซื้อยังมีสิทธิ์ถือหุ้นบริษัทการไฟฟ้าซึ่งรัฐบาลรับรองแล้ว

มีมูลค่าหุ้นละ ๑๐๐ บาท ในสลากที่ซื้อไว้ทุก ๆ ฉบับ

กำหนดออกจำหน่ายในเดือนกรกฎาคม ๒๔๙๙ และกำหนดออกรางวัล

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๙๙

รายการเงินรางวัล

รางวัลที่	จำนวน	รางวัล	รวมเงิน
๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๒	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๓	๑๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๔	๒๕	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๕	๕๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๑ ตัวหมุนครั้งที่หนึ่งมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๑ ตัวหมุนครั้งที่สองมี ๒,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๕,๐๐๐.๐๐ บาท	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
เลขท้าย ๒ ตัวหมุนครั้งแรกมี ๒๐,๐๐๐ รางวัล ๆ ละ		๑,๐๐๐.๐๐ บาท	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม ๒๔,๐๕๑ รางวัล			๖๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

ถูกเข้าฮาซัง สารเสรี ถูกป่าฮาซัง ไท-ราวยิบ